

ufo-nyt

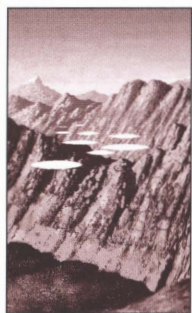
SUFOI ©

49. årg. 2007

3. kvartal

Nr. 3

**Mystiske lys over Østersøen
Når observatører udspioneres
Skaber vi selv ufo-fænomenet?
Amerikanske fly skudt ned af ufoer**

Forsiden:

Kenneth Arnold skulle flyve til Yakima og derfra videre til Pendleton i staten Oregon. Ruten gik gennem et bjergområde, hvor et transportfly måske var styrtet ned. Arnold var en rutineret pilot og vant til at flyve i bjergene. Så han besluttede at lede efter vraket... Det var fint vejr med solskin, og turen forløb planmæssigt. Da Kenneth Arnold når frem til Mount Rainier-området, begynder han at lede efter det forsvundne transportfly. På et tidspunkt foretager han et skarpt drej med sit lille fly og bliver overrasket af et lysglimt... Sådan begyndte en af ufo-historiens vigtigste begivenheder for 60 år siden.

(Tegning: Deszö Sternoczky)

Indhold

Er vi blevet klogere?.....	3
Jubilæumskonference 2007.....	4
Udvalgte beretninger	5
Mystiske lys over Østersøen opklaret.....	8
Blev amerikanske fly skudt ned af ufoer?	10
Bliver vi manipuleret?	16
Ufoerne og Den kolde Krig	19
Skaber ufologerne selv ufo-fænomenet?	20
Troen på ufoer er almindelig.....	21
Rejsen ud i rummet – de første 50 år	22
Læsertilbud	23
Når man husker forkert	24

Skandinavisk UFO Information

SUFOI

Postboks 95, DK-6200 Aabenraa
giro 9 11 77 25

Elektronisk post til SUFOI:

Du kan kontakte flere af SUFOI's repræsentantskabsmedlemmer på vores hjemmeside: www.ufo.dk
E-mail: info@sufoi.dk

SUFOI's formål og ledelse:

Se side 3

Copyright:

© SUFOI 2007

Nyhedsmediernes kan, i henhold til ophavsretsloven og med tydelig kildeangivelse, bringe citater fra signerede artikler. Artikler må kun bringes i deres hele udstrækning efter skriftlig aftale med den ansvarshavende redaktør.

Kopiering fra UFO-Nyt er kun tilladt i overensstemmelse med overenskomst mellem Undervisningsministeriet og Copy-Dan.

De i UFO-Nyt offentliggjorte artikler fremtræder som bidrag til kendskabet og forståelsen af ufoforskningen i dens forskellige former, uden at SUFOI nødvendigvis anerkender de tanker, som måtte fremkomme heri, og uden at foreningen hæfter for de fremsatte meninger.

Ansvarshavende redaktør:

Kim Møller Hansen

Redaktionel medarbejder:

Ole Henningsen

e-mail: oleh@post1.tele.dk

Tegnere tilknyttet UFO-Nyt:

Henrik Klinge Pedersen og Bo Møller Hansen

Produktion:

Tryk: Glumsø Bogtrykkeri A/S
- 57 64 60 85

Annoncer:

Redaktionen modtager gerne re-proklare annoncer på produkter, der vedrører bladets emnekreds. Nærmere oplysninger fås ved henvendelse til bladets redaktør.

Artikler:

Redaktionen modtager gerne artikler. Send os først et brev og fortæl, hvad du har lyst til at skrive om, så du ikke bruger tid på en helt færdig artikel, som vi måske ikke kan bruge. Da bladet udgives af en forening med begrænsede ressourcer, kan vi ikke udbetale honorarer for offentliggjorte artikler.

Udgivelsestidspunkter 2007:

I 2007 udkommer UFO-Nyt 16. februar, 18. maj, 16. august og 9. november.

Abonnement:

UFO-Nyt udkommer med 4 numre årligt på hver 24 sider. Abonnementsprisen for 2007 er kr. 292,00. Beløbet indbetales på giro 9 11 77 25 til SUFOI, Postboks 95, 6200 Aabenraa.

UFO-Nyt kan fremsendes i kuvert mod en merpris på kr. 70,00 (i alt kr. 362,00). Denne kuvertservice er obligatorisk for Grønland, Færøerne og alle øvrige lande.

Ønsker man at sikre sig mod fremtidige prisstigninger, kan vi tilbyde et 5 års abonnement (2007-2011 incl.) for kr. 1.460,00. Med kuvertservice bliver prisen kr. 1.810,00.

Adresseændringer:

Adresseændringer bedes hurtigst muligt meddelt direkte til SUFOI's medlemsarkiv:

Jan Hansen, Posekærvej 42, 6200 Aabenraa.

Hvor intet andet er nævnt, er de bragte illustrationer fra SUFOI Picture Library.

Skandinavisk UFO Information
SUFOI
Postboks 95, 6200 Aabenraa

Formål

1) SUFOI er en forening, der har til formål at bidrage til forståelsen af ufo-fænomenerne ved indsamling og bearbejdning af kildemateriale (observationsberetninger, forsøgsresultater, bøger m.m.), samt at udbrede kendskabet til emnet ved publikationer, foredrag og anden udadvendt virksomhed.

2) Det er SUFOI's opfattelse, at kildematerialet udgør et vigtigt grundlag for undersøgelser og oplysningsarbejde ud fra en seriøs og kritisk synsvinkel.

3) Ved et ufo-fænomen forstår vi en beretning om et himmelfænomen, hvis væsentligste kendetegn er, at det selv efter en nøje undersøgelse foretaget af kompetente personer, ikke kan forklares som værende et kendt fænomen.

4) Da fænomenerne endnu er uopklarede, ønsker SUFOI ikke at fremhæve eller afvise nogen bestemt teori om deres art eller oprindelse.

SUFOI ledes af repræsentantskabet.

Formand

Kim Møller Hansen, Eilekiersvej 14, Benløse, 4100 Ringsted.

Områdeansvarlige

Rapportarbejde

Toke Haunstrup, Skippingevej 25, Særslev, 4460 Snertinge. 59 26 89 79-13.

Udgivelser

Kim Møller Hansen

Informationsarbejde

Peter Nørgaard, Solbakkevej 69, 8600 Silkeborg. 86 82 64 02.

Hjemmeside

Flemming O. Rasmussen, Rugmarken 2, 8520 Lystrup. 86 22 53 24.

Øvrige repræsentantskab

Per Andersen (regnskabsafdeling), Jyllingevej 111, 2720 Vanløse. 38 71 96 64.

Jan Hansen (ekspedition), Posekærvej 42, 6200 Aabenraa.

Ole Henningsen, Duegård, Højrebyvej 59, 4920 Sølled. 54 94 11 69.

Henrik Klinge Pedersen, Købmagergade 59, 1., 1150 København K.

Bo Nielsen, Søndermarken 1, 8752 Østbirk. 86 28 31 91.

Inge Svane, Langelinie 102, 5230 Odense M

Lars Thomas (konsulent), Ægirsgade 49, 3.th., 2200 København N. 35 83 84 81.

Er vi blevet klogere?

Mennesket har behov for at skabe orden i kaos. Vi har brug for en historie – en tidslinje, ligesom en tørresnor, hvor skelsættende begivenheder kan hænges op, så vi har en begyndelse, en fortid, nutid og en fremtid. Ufologien er ingen undtagelse. Selv om det er veldokumenteret, at mennesker altid har set uforklarlige ting på himlen, så er det stadig Kenneth Arnolds observation fra den 24. juni 1947, man har valgt som begyndelsestidspunktet for den "moderne ufo-æra".

Hvad Arnold egentlig så denne juni-dag for 60 år siden er knapt så vigtigt – måske var det eksperimentalfly, fugle, luftspejlinger eller noget helt andet. Væsentligt er det imidlertid, at Arnolds oplevelse kom til at virke som en katalysator i brydningstiden efter Anden Verdenskrig præget af militær oprustning under Den kolde Krig og angsten for atomkrig. Som dokumenteret af mange historikere var der i slutningen af 1940'erne på mange måder grobund for at tro på besøg fra fremmede verdener i flyvende tallerkener – i begyndelsen bemandet med venligtsindede rumbrødre, der gennem udvalgte, jordiske kontaktpersoner kunne frelse menneskeheden fra en ødelæggende atomkrig eller forurening.

I dag ved vi, at de militære myndigheder i USA udnyttede denne tro og i de følgende år bidrog til, at folk så uforklarlige ting på himlen. Den amerikanske befolkning måtte hellere tro, at den havde set et rumskib fra en fremmed verden end få at vide, at den lysende kugle på aftenhimmelen var et nyt spionfly, som blev testet inden overflyning af Sovjetunionen. Ufo-observationer kunne bruges til at sløre militære hemmeligheder.

Ti år efter Arnolds berømte flyvetur ved Mount Rainier blev SUFOI dannet. Det var ikke den første sammenslutning af ufo-interesserede i Danmark. Siden 1954 havde der i Danmark eksisteret mindre ufo-studiegrupper, bl.a. UFO'54 og DISC, som efter få år gik i opløsning. Mange foreninger er opstået og opløst gennem tiden, både her i Danmark og i udlandet, fx de to store amerikanske organisationer Aerial Phenomena Research Organization, APRO (dannet i 1952 og opløst i 1988) og

National Investigations Committee On Aerial Phenomena, NICAP (dannet i 1956 og opløst i 1980). Når SUFOI den 10. november kan fejre 50 års jubilæum, er foreningen en af verdens ældste af sin slags.

SUFOI har naturligvis gennemgået forandringer på de forgangne 50 år. Der er forskel på, hvordan man fortolker verden i 1957 og i 2007. For 50 år siden tog man det fx for givet, at en observationsberetning var en objektiv og nøjagtig beskrivelse af virkeligheden. I dag ved vi, at det ikke er sikkert, at det man har set, også er det som faktisk har fundet sted.

I det forløbne halve århundrede har observationerne altid stået i centrum. Uden øjenvidner havde vi ingen beretninger og dermed ingen ufo-forskning, dokumentarfilm, debat, ufo-bøger – eller *UFO-Nyt*. Bladrer man i gamle numre af *UFO-Nyt* og læser observationsberetningerne og derefter sammenligner med beretningerne i nærværende *UFO-Nyt*, vil man opdage, at der kan være forskelle på observatørernes måde at fortolke deres oplevelse på, men der er ikke væsentlige forskelle i observationsberetningernes indhold. Ufoernes 60-årige historie er blevet krydret med historier om kontaktpersoner, bortførelser, mænd-i-sort, kvægmishandlinger o.lign., men de udgør kun en forsvindende brøkdel af "observationsmængden". Langt størstedelen består af ganske almindelige menneskers observationer, og disse observationer har mange fællestræk.

SUFOI har gennem årene haft mange aktive medlemmer, som har brugt i tusindvis af ulønnede timer på at efterforske observationsberetninger. 50 års efterforskning giver et omfattende erfaringsgrundlag at gøre status på. Derfor besluttede vi for et par år siden i SUFOI's repræsentantskab, at en milepæl i jubilæumsåret skulle være at sammenfatte alle disse erfaringer, så vi forhåbentlig kunne svare på spørgsmålet "Er vi blevet klogere på ufo-fænomenet?" Den 10. november får du svaret på dette spørgsmål, når Toke Haunstrup på vegne af SUFOI fremlægger resultatet af 50 års rapportarbejde på jubilæumskonferencen i Lyngby Kulturhus.

AF KIM MØLLER
HANSEN

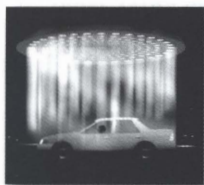
Jubilæumskonference 2007

Kom og hør nogle af de mest spændende historier om ufoer den 10. november 2007 i Lyngby Kulturhus.

Dagens program er:

- 13.00 **Velkomst** v/SUFOI's formand, Kim Møller Hansen

- 13.15 **Prominent dansk bilstop**
Det var en mørk aften i 1995, da en ung mand kørte mod Brande i sin BMW. Instrumenterne begyndte at te sig mærkeligt, og bilen gik i stå. Uden varsel „eksploderede“ et enormt kraftigt lys ned over vognen. Observatøren kommer og fortæller selv om denne enestående ufo-hændelse.

- 14.00 **Danske ufo-fotos i 50 år**
v/Ole Henningsen, SUFOI
Gennem 50 år har SUFOI modtaget fotografier med ejendommelige fænomener på til nærmere bedømmelse. Ole Henningsen vil i sit indlæg med billeder og videoklip vise, hvilke typer af billeder, der ligger i arkivet.

- 14.40 Pause

- 15.00 **Er der nogen?** v/astrofysiker Michael Linden-Vørnle
Er vi alene i det umådelige verdensrum, eller vrir det med liv derude? Vi ved det endnu ikke. I de seneste år er astronomer, biologer, geologer m.fl. imidlertid begyndt at arbejde sammen under overskriften "astrobiologi" for at søge efter svaret på dette spørgsmål. I foredraget giver Michael Linden-Vørnle et overblik over universets udvikling "fra big bang til DNA" og præsenterer de seneste resultater fra astrobiologien.

- 15.30 **Har der været mennesker på Månen?** v/cand. scient. Steen Eiler Jørgensen
Har der været mennesker på Månen? Mange danskere mener nej, og det må i så fald være en af de største konspirationer i historien. Steen Eiler Jørgensen, formand for Dansk Selskab for Rumfartsforskning, prøver at se den udbredte konspirationsteori i et bredere perspektiv.

- 16.00 Pause

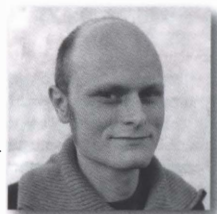
- 16.20 **Det britiske forsvarsministerium og ufoer** (foredrag på engelsk) v/Nick Pope (England)
Den britiske regering startede en efterforskning af ufo-observationerne gennem en enhed analog til det kendte

projekt Blue Book hos det amerikanske luftvåben. Efter denne enhed var etableret i England, modtog den over 10.000 rapporter om ufoer, lige som den blev involveret i andre mysterier som bortførelser og korncirkler. På konferencen kan du høre om den fascinerende, officielle ufo-enhed fra personen, der havde ansvaret for den, Nick Pope.

- 17.00 **Er vi blevet klogere på ufo-fænomenet?**

v/Toke Haunstrup, SUFOI
Et halvt århundrede er gået, siden SUFOI begyndte at indsamle beretninger om usædvanlige himmelfænomener. Mere end 15.000 rapporter er det blevet til, og mange timer er gået med at undersøge observatørers beretninger. I anledning af 50 års jubilæet satte SUFOI sig derfor for at besvare spørgsmålet: Er vi blevet klogere på ufo-fænomenet? Og svaret var ja! Dette dokumenteres i rapporten "50 år med ufoer – hvidbog over SUFOI's rapportarbejde". Rapportens konklusioner både overrasker og provokerer og viser, at mange forhold spiller en rolle ved observatørers oplevelser af usædvanlige himmelfænomener.

- 17.30 **Afslutning** v/SUFOI's formand, Kim Møller Hansen

Konferencen afholdes den 10. november 2007 fra kl. 13.00 til kl. 18.00.

Den finder sted i Lyngby Kulturhus, Klampenborgvej 215B, 2800 Lyngby (over for Lyngby Storcenter).

Billetter koster kr. 120 per person.

Bestilling af billetter:

Indbetal kr. 120 per billet med angivelse af navn og adresse til SUFOI, girokonto 9 11 77 25. Eller overfør beløbet via Netbank til regnr. 3113 konto 9 11 77 25. Billetterne tilsendes med posten. Kun besøgende med billet er garanteret adgang til konferencen. Billetter kan også bestilles på kuponen side 23.

Udvalgte beretninger

I første halvår af 2007 har SUFOI via rapportskemaet på www.ufo.dk modtaget en række ufo-beretninger, som vi her gengiver et udvalg af med observatørernes egne ord.

5000 Odense, juni/juli 1970

Jeg husker tydeligt, at jeg legede i stuen på Glentevej i Odense. Jeg kikkede ud af den åbne franske altandør på første sal, ud over Odense N og Rising skolen. Deroppe så jeg en aflang brunlig/grålig/sølvagtig cigarformet dims, der langsomt gled hen over himlen.

Som så ofte i de år troede jeg først, det var det sædvanlige luftskib. Afstanden til objektet var meget langt væk, og jeg kunne ikke identificere det direkte som et luftskib. Jeg fulgte det et par minutter og så også en jet eller andet fly trække kondensstriber i samme retning, og dette fly var betydeligt hurtigere end "cigaren". Men det var først, da der skete noget underligt, at jeg mente, det måtte være noget andet, nemlig hvad jeg dengang kaldte en raket. Objektet ændrede simpelthen retning og stod pludselig lodret for derefter at skyde opad. Det var her, jeg kaldte på min mor. Jeg var kun 5-6 år gammel dengang, og viste hende, hvad det var, og forklarede sagen for hende.

Relativt kort tid efter, at objektet begyndte en opstigning, forsvandt det, og vi kunne derefter ikke se det. Så vidt jeg husker, efterlod objektet et røgspor, hvilket umiddelbart var grunden til, at jeg så dette som en raket.

Jeg har efterfølgende, da jeg blev ældre, søgt efter andre, der har set objektet, og mener at have fundet en tilsvarende beskrivelse fra samme område. Jeg kan dog ikke huske præcis, hvor jeg fandt dette, men mener, det var på internettet for en del år siden.

Jeg tvivler meget stærkt på, at dette ikke skulle være et ufo, i og med jeg på det tidspunkt var alt for ung til at have set og hørt om fænomenet, og der har indtil nu ikke været nogen anden forklaring på observationen. Jeg havde på det tidspunkt set fjernsyn og fulgt med i landingen på Månen og Apollo-programmet i fjernsynet.

Jeg er ikke helt sikker på årstal og retning, men jeg ved præcis, hvor og i hvilken retning jeg kikkede, så jeg kan via kort finde de nøjagtige data, hvis det skulle være interessant.

Lidt gammelt, men dog en interessant og stadig, for mig, uforklarlig hændelse.

8600 Silkeborg, sidste kvartal 2006

Jeg stod en stjerneklar aften i min baghave og ser mod nord. I det fjerne kan jeg se 3 lysende prikker på stribe. Kunne godt se ud som en stor flyvemaskine, dog ikke så lange væk. Det bevæger sig hele tiden over nordhimlen mod øst. Da jeg har observeret lyset nogle minutter, tager pokker ved de 2 yderste prikker, og de flyver meget hurtigt frem mod en anden lysende prik mod øst. Der flyver de så rundt et stykke tid, mens de ligesom undersøger et eller andet rundt på himlen i NNØ retning. Den sidste prik nærmer sig, og de flyver så sammen igen mod øst.

Tidspunktet var omkring, hvor præsident Bush var her på vores længdegrader. Mener ikke han var i Danmark, men måske i et af de andre nordiske lande. Jeg tænkte godt nok på, om det kunne være Airforce 1 med 2 jagere ved siden af, men det kunne bare ikke rigtig passe med selve lyset på himlen. Der var ikke noget, som blinkede eller lyste rødt. Kun klart lys. Når jeg sidder her og gennemgår episoden i hovedet igen, kan jeg svagt huske, at der var en masse larm, som når en jetmotor giver gas, men det passede bare ikke rigtig med hastigheden på lysene.

8800 Viborg, 14. januar 2007

Jeg og min datter på 17 år kom kørende i vores bil på vej fra Skive til Viborg. Det var blevet lidt mørkt. Vi samtalede under kørslen og observerede samtidigt gennem forruden på himlen en lysende kugle, som dukkede

op pludseligt. Vi udbrød begge: "Hvad er det?"

Kuglen bevægede sig langsomt skråt nedad og forsvandt helt på himlen efter ca. 5 sekunder. Lyset var klart, og på den øverste halvdel af kuglen var der en skygge, der buede opad midt på skyggen. Kuglen var på størrelse med en enkrone mønt i udstrakt arm. Vi havde begge som det første tænkt på, om det var et stjernesud, men havde udelukket dette, da den simpelthen var for synlig i lang tid og var for stor. Vi havde også hver især tænkt på, om det var en nytårsraket eller et fly. Dette udelukkede vi også, da vi ikke mente, dette stemte overens med vores observationer. Det var først, da vi kom hjem, at vi talte om fænomenet og muligheden for, at vi har set en ufo-lignende genstand.

8800 Viborg, 16. januar 2007

Jeg går og taler i telefon, kigger op og ser to lys komme mod hinanden fra en afstand, der vil svare til Karlsvognens bredde, i en 90 graders vinkel. Jeg tror først, at det er satellitter, der tilfældigvis krydser hinanden. Hastigheden er hurtigere end ved rute-fly – lidt hurtigere end jagerfly i stor højde. Lysene er helt ensartede og har en intensitet, som er lidt svagere end de omkringliggende stjerner.

Før lysene mødes, retter de op (drejer hver 45 grader) og fortsætter i et perfekt parløb (de ligger på en linje vinkelret på bevægelsesretningen) med en afstand, der svarer til den halve afstand mellem to stjerner i Karlsvognens "håndtag".

Lysene fortsætter i nordvestlig retning og begynder at "svinge" fra og mod hinanden med en inderposition, som svarer til den førnævnte, og en yderposition der er det dobbelte – altså som mellem to stjerner i Karlsvognens "håndtag".

Dette fortsætter i ca. 30 sek., hvorefter rytmen brydes. De sæt-

Danske observationer

ter farten i bevægelsesretningen ned til det halve, før de sætter farten op igen efter 5 sek. Derefter holder lysene en ens afstand (svarende til yderpositionen). Lysene begynder nu en langsom omdrejning med uret, stadig på linje. Midtpunktet på den linje, som kan trækkes mellem de to lys, følger samme fart og bevægelsesretning, mens lysene drejer, så det sydvestlige lys ligger forrest i bevægelsesretningen, da de kommer så langt ud mod horisonten, at de falmer og bliver uklare inde over midtbyens lys.

7900 Nykøbing Mors, 20. januar 2007

Jeg er ikke sikker på, om det vi så, var en ufo, men det var ihvertfald mystisk, især efter at jeg i dag har snakket med flere, der også så det.

Min kæreste og jeg kommer kørende lidt over kl. 19 op ad Feggesundvej mod Dråby Vig. Da vi er lidt uden for Alsted, ser vi pludselig over halvdelen af himlen i NNV-retning blive lyst kraftigt op i et neongrønt/hvidt skær, med ligesom et rundt "center", hvor lyset stråler ud fra. Vi kan kun se halvdelen af "centeret", da vi befinder os uden for Alsted og den bakketop, der afskærer Alsted By fra Dråby Vig.

Min kæreste og jeg begyndte straks at snakke om, at dér røg der nok endnu et fyrværkerilager, og vi blev hurtigt enige om, at det kom i retningen af Flade eller Thisted.

Da vi kom over bakken, kunne vi imidlertid se på afstand, at Flade by så ud, som den plejede i mørket. Vi blev herefter hurtigt enige om at køre til Sø Bugt, hvorfra der er et frit udsyn over til Thisted. Undervejs ringede jeg til mine forældre i Thy. De havde ikke set eller hørt noget, men de havde dog lige mistet TV2 signalet. Straks tænkte jeg, at det måske var Thisted masten, der var væltet i det kraftige blæsevejr (20-25 m i sekundet). Jeg afsluttede telefonsamtalen. Snart var vi ved Sø Bugt, og jeg kunne med det samme se, at det ikke var masten, der var væltet, da jeg så de karakteristiske røde blink ude i horisonten. Men hvor var Thisted? Der var helt mørkt derovre. Der gik nogen tid (max. 3-4 minutter vil jeg tro), så kom lyset pludselig. Først i den nordlige del af byen. Herefter i midtbyen, og straks her-

efter var alt, som det plejede mht. belysningen ovre fra Thisted. Men hvad pokker var der sket?

Da vi kom hjem og skulle til at se håndbold VM, kunne jeg se, at der havde været en strøm-afbrydelse, da min computer var slukket.

Næste dag skyndte jeg mig på nettet for at se, om der skulle stå noget på Thisted Dagblads hjemmeside eller på DR's hjemmeside under region midt og vest. Der stod intet! Og det gør der stadig ikke.

Da min kæreste kom hjem fra arbejde søndag eftermiddag, kunne hun fortælle, at vandet havde været gult om morgenen, da hun skulle lave kaffe.

Søndag aften var jeg henne ved nogle venner for at se på en computer. Da vi sidder over kaffen bagefter, spørger en af dem, om vi ved, hvad der var sket ovre i Thisted i nat? Hun havde snakket med flere i dag (søndag), som havde set det samme lys og vidste, at lyset var forsvundet ovre i Thisted. De havde alle haft en kortvarig strømafbrydelse, og mange havde pludselig ikke vand mere! Vores venner havde også en kortvarig strømafbrydelse, men ikke problemer med vandet, så vidt de ved. Alle dem, som hun snakkede med, bor også på Mors.

Vi snakkede om, hvad det kunne være. Den anden af vores venner mente måske, at det kunne være højspændingsmasterne i Thy, der kunne have forårsaget lysglimtet og strømsvigtet, hvis trådene var blevet slået sammen i blæsevejret. Hvis strømmen var gået, går strømmen jo nok også til de pumper, der pumper vand rundt fra vandværkerne, som han sagde. Men vi andre syntes ikke, at det burde kunne give så meget lys og det kæmpe lysglimt, vi så.

Vi begyndte at snakke om små grønne marsmænd. Altså om det var et kortvarigt besøg, en ufo der havde forårsaget det hele. Vi kan ihvertfald ikke begribe, at der ikke står noget som helst om episoden i medierne!

Som sagt ved jeg ikke, hvad det var, vi så, men jeg havde ihvertfald brug for at komme ud med det på tryk, så det ikke bare går i glemmebogen. Det er hermed gjort!

4920 Søllested, 27. januar 2007

En af de typiske rapporter om ildkuglen den 27. januar er fra

projektleder Filip Steenholdt, Vesterborg på Lolland, der fortæller:

Min søn sad på højre bagsæde i bilen og så ud af sideruden op mod himlen. "Se, der er et stjernesud," sagde han. Vi andre i bilen så ud af ruderne og fik også øje på det.

Jeg har aldrig tidligere oplevet, at man ser et stjernesud og kan nå at sige det videre til andre, så de også kan nå at se det. Klokken var 17.53. Varighed 2-3 sekunder. Jeg nåede at bøje mig fremad i førersædet og så til højre ud af forruden i retning stik sydvest en stor grønt lysende kugle (som et romerlys) med en først bred grønlig lysende hale, som så blev lang og hvid.

Størrelsen var ikke en tynd streg som et normalt stjernesud, men snarere som et romerlys affyret fra naboen – dog i den forkerte retning – skråt nedad. Der var ingen huse i den retning. Retningen var skråt oppe fra højre ned mod venstre. Jeg mener, det næsten var lodret, men resten af familien mener, det var lidt mere vandret.

Jeg vurderer, at nedslaget var i retningen syd for sydspidsen af Langeland.

Ildkuglen den 27. januar blev set i alle egne af landet. Den bevægede sig i sydlig retning og endte et sted over Nord-Tyskland. Det er derfor udelukket, at der kan være faldet noget ned på dansk område af denne meteorit.

4450 Jyderup, 14. april 2007

Lørdag d. 14-4-2007 kl. ca. 18.07 gik min kone og jeg og ordnede lidt have på vores ejendom i Brokøb ved Jyderup, da jeg tilfældigt får set op og ser en genstand komme flyvende fra ca. nordøst mod ca. sydvest. Jeg står lidt og prøver at identificere genstanden, det kan jeg ikke. Jeg prøver at få min kone til at se den, men hun når det ikke. Den forsvinder, da jeg drejer blikket lidt væk, mens jeg kalder. Observationen varede ca. 10-15 sek.

Genstanden var, såvidt jeg skønnede, rund, en lille smule oval, farven var grålig evt. dæmpet hvid, den var oplyst af Solen, men der var ingen refleks fra evt. blanke dele. Størrelsen anslår jeg til at være ca. 10 meter. Der var ingen vinger eller andre ting at se på genstanden. Den fløj lydløst. Hastigheden synes umiddelbart noget højere end for fly generelt.

Farten var konstant under hele observationen. Flyvehøjden var svær at vurdere, men synes umiddelbart at være på max. 2-3 km, måske mere. Det var skyfrit, så jeg kunne ikke sammenholde med noget.

Jeg har igennem årene set mange ting på himlen dag og nat, men ikke noget jeg ikke kunne genkende. Det, jeg så i dag, har jeg ikke nogen ide om, hvad var.

6440 Augustenborg, 15. april 2007

15.04.2007 kl. 21.31 (sommertid) befandt jeg mig i Augustenborg og kiggede på stjernehimlen. På himlens vestlige del så jeg et konstant, stærkt lysende objekt bevæge sig i østlig retning med omtrent samme hastighed som de rutefly, der hyppigt overflyver denne lokalitet. Jeg bemærkede objektet, fordi retningen var en anden end den NØ-SV retning, der åbenbart er ruteflyenes foretrukne.

Det lysende objekt tiltrak også min opmærksomhed, fordi det hvide lys var omtrent samme styrke, som indenrigsruteflyene benytter fremadrettet, når de fra ganske andre retninger, med lavere hastighed og i lav højde lægger an til landing i Sønderborg Lufthavn.

Dette objekt havde hverken retning fra eller til Sønderborg Lufthavn, og vigtigst af alt: det stærke, konstante lys lyste lige kraftigt, mens jeg iagttog objektet

forfra, fra siden og bagfra under passagen, som fulgte en lige kurs sydligt for det sted, jeg befandt mig. Og jeg kunne ikke se de blink eller styrbord/bagbord lys, som fly ellers benytter – der var kun dette hvide lys, der åbenbart lyste lige stærkt i alle retninger under passagen.

Jeg iagttager ofte himlen fra dette sted – om dagen, aftenen og natten – og jeg er fortrolig med mange forskellige objekter på himlen, som jeg kan identificere som himmellegemer og fly. Men dette objekt adskilte sig på flere måder fra, hvad jeg er vant til at se. Derfor indberetter jeg nu min observation.

8000 Århus C, 13. maj 2007

Så en anormal form svæve i luften – svært at vurdere afstanden, men vil skyde på 500-1.000 meter. Den var ca. 1 cm bred i strakt arm. Objektet skiftede form: Fra en art deform firkant (ruderagtig) til en mere oval (vertikal) æggeform. Denne transformation skete flere gange. Men så hurtigt og med en stor præcision. Så en forklaring om en løstrevet presenning eller lign., der hvirvlede rundt, virkede mangelfuld i betragtning af den måde, formen skiftede på. For når den havde denne ruderform, var det meget insisterende uden transformation, og måden, den skiftede form på, var ikke præget af at dreje rundt om sig selv. Det

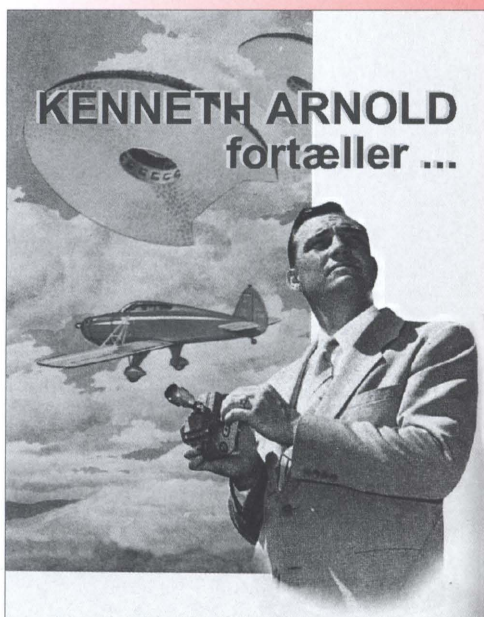
skete ligesom for hurtigt, og når den havde antaget den mere geometriske ruderform, opretholdt den ligesom geometrien uden at skifte form.

Jeg prøvede at forklare mig selv med, at det kunne være en vejrballon/plastic el. lign., og at den skiftende form kunne være forskellige nuancer på ballonen, men metamorfosen var nærmest for ekstrem. Og trods afstanden var den i starten meget tydelig formmæssigt. Der var også et lidt mørkere "beskidt" område i midten – dog temmelig amorft.

I løbet af observationen "gled" den længere væk nord/nordøst på og blev til en lysende plet. Vi måtte lægge hovederne lidt tilbage i starten af observationen, og ved sidste observation var den ca. 45 grader over horisonten.

Observationen blev afbrudt af mine børn, så jeg kunne ikke observere dens exit. Varighed ca. 10 minutter. Da min kæreste nåede at se den, gik vi hjem til vores lejlighed med vores søn for derefter at komme tilbage – da hun kom tilbage, var den blevet til en lysplet længere borte. Faderen jeg stod ved siden af (vores børn gik i vuggestue sammen), syntes også det så meget mærkeligt ud og mente, at det eneste, der kunne forklare det, var, at det måtte være et stykke presenning/plastic – sådan som det bevægede sig.

□

Kenneth Arnold skulle flyve i sit eget fly til Yakima og derfra videre til Pendleton i staten Oregon. Den planlagte rute gik gennem et bjergområde, hvor et transportfly var styrtet ned. Arnold var en rutineret pilot og vant til at flyve i bjergene. Så han besluttede at lede efter vraket... Det var fint vejr med solskin, og turen forløb planmæssigt. Da han når frem til Mount Rainier-området, begynder han eftersøgningen. På et tidspunkt foretager han et skarpt drej med flyet og bliver overrasket af et lysglimt ...

Sådan begynder en af ufo-historiens vigtigste begivenheder. Hør Arnold selv fortælle om den oplevelse, der for alvor satte gang i interessen for ufoer.

SUFOI kan tilbyde et kassettebånd med et radiointerview med Kenneth Arnold optaget få timer efter den skelsættende oplevelse den 24. juni 1947.

Kenneth Arnold fortæller ..., kassettebånd, Ca. 10 min. Engelsksproget. Pris kr. 20,-

Mystiske lys over Østersøen opklaret

AF OLE
HENNINGSEN

Videoptagelser af lysene

Det var den 35-årige webdesigner John Christiansen fra Bønnet på det nordøstlige Falster, der henvendte sig til Skandinavisk UFO Information og fortalte:

"Jeg var den 23. maj 2007 ved 22-tiden ude for at lufte vores hund, da jeg ser fem lys blive 'tændt' i horisonten på sydhimlen ude over Østersøen. Lysene bliver tændt med et halvt sekunds mellemrum. Jeg skynder mig at finde mit digitalkamera frem, men de forsvinder hurtigt.

Der er kun et enkelt lys tilbage på himlen, da jeg begynder at optage. Og det er der kun, så man kun lige kan nå at se, at lysene rent faktisk er der. Men da det sidste af de første lys forsvinder, bliver det afløst af et andet lidt til venstre for det førstes position på sydhimlen. Dette lyser i 5 sekunder, før det dør ud. Kort tid efter kommer der et sidste lys – igen kun i ca. 5 sekunder.

Det er svært at vurdere afstanden, men jeg tror, at det er ude over vandet. Umiddelbart vil jeg gætte på, at de lyser for kort tid til at være nødraketter, og man kunne heller ikke se, at de blev skudt op – de stod alle helt stille! Men jeg er meget interesseret i at vide, hvordan jeg kan få en afklaring på, hvad det er!"

11 nye observatører

Efter at have udsendt en efterlysning via pressen, modtog SUFOI adskillige henvendelser fra observatører på Lolland og Falster, der også havde iagttaget de mystiske lys over Østersøen. Via mails til SUFOI på adressen www.ufo.dk og telefonisk blev der modtaget meldinger fra i alt 11 observatører på Lolland og Falster, bl.a. Bønnet på Nordøstfalster, Idestrup, Væggerløse, Nykøbing F., Guldborg, Søllested og Maribo.

Ved hjælp af John Christiansens videoptagelser var det

muligt at fastslå ret nøjagtigt, i hvilken retning lysene befandt sig. De mange seriøse og nøjagtige angivelser fra observatørerne kunne også plottes ind på kort og med krydspejlinger være med til at fastslå, hvor i Østersø-regionen, de mystiske lys måtte have befundet sig. Specielt retningsangivelser fra den ene af observatørerne, der er fritidspilot og svæveflyvepilot, var med til at fastslå lysenes position. Jo nøjagtigere positionsangivelse, jo nemmere vil det almindeligvis være at fastslå sådanne lysfænomeners natur eller årsag.

Henvendelser til militære myndigheder

I et forsøg på at opklare, hvad der var videofilmet fra Falster den 23. maj, henvendte SUFOI sig til FTK i Karup (Flyvertaktisk Kommando), der kunne oplyse, at der ikke havde været dansk militær aktivitet i luften over det pågældende område på dette tidspunkt.

Screenprint af John Christiansens oprindelige videoptagelse, hvor man kan se et af de lys, han nåede at fange på sin video fra Nøbbet på Nordfalster den 23. maj 2007 ved 22-tiden.
(Foto: John Christiansen)

Positionsbestemmelse kan foretages ved, at observatorernes retningsangivelser plottes ind på kort over området. (Foto: Ole Henningsen)

Fritidspiloten fra Væggerløse mente selv, at disse lys måske kunne ligne noget med fly, men at det i hvert fald ikke lignede de nødraketter, som oprindeligt blev indrapporteret til SOK, Søværnets Operative Kommando i Århus, der bad en politipatrulje fra Nyk. F. politi undersøge sagen, men uden resultat.

Redningseskadrillen JRCC (Joint Rescue Center) ved SOK kunne også afvise, at man havde haft en redningshelikopter, der fx nedkastede faldskærmsblus, i området den dag.

Efter henvendelse fra SUFOI til Bornholms Marinedistrikt i Almindingen på Bornholm, hvorunder Kystudkigsstationen bl.a. i Gedser hører, meddelte Theis Riber, chef for Bornholms Marinedistrikt, at der ikke var noteret noget, som kunne have forbindelse til disse observationer. Ligeledes havde man kontaktet Gedser, der heller ikke havde noteret noget om lysene.

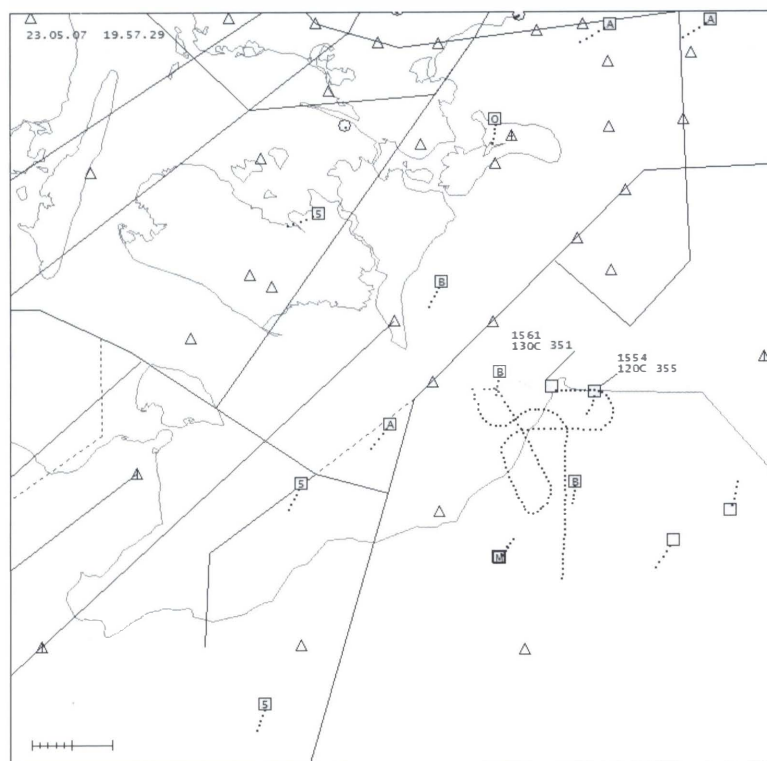
NAVIAIR giver svaret

NAVIAIR i Kastrup Lufthavn, hvis flyveledere kontrollerer hele den civile flyvning i dansk luft- rum, er dernæst et oplagt sted at spørge, når de militære instanser ikke har været involveret.

NAVIAIR er en statsvirksomhed under Transport- og Energi- ministeriet. NAVIAIR's opgave er at levere lufttrafiktjeneste, der omfatter områdekontrollertjeneste i København FIR samt indflyvnings- og tårnkontrollertjeneste til Københavns Lufthavn, Kastrup

og Roskilde og lufthavnene i Billund, Aalborg, Aarhus, Esbjerg og på Bornholm.

På SUFOI's fortsatte forespørgsel meddeler pressechef Kurt Andreasen, at efter en nærmere undersøgelse af de tilgængelige radardata kan man hos NAVI-

NAVIAIR's udskrift af radarbilledet af dansk og nærmeste udenlandske luftrum for den pågældende dato og tidspunkt. På NAVIAIR's radarbillede ses den udenlandske, militære flyaktivitet i området over land og ude over Østersøen i nærheden af Stralsund og Rostock i det nordlige Tyskland. (Illustration: NAVIAIR)

AIR se, at der på det pågældende tidspunkt var flyaktivitet i området. Kurt Andreasen oplyser videre, at der var tale om udenlandske fly, der lå i 12.000 fods højde svarende til 3.650 meter. Luftrummet er tysk, men flyene kan ses på NAVIAIR's radarbillede, fortæller Kurt Andreasen til SUFOI.

På NAVIAIR's radarbillede ses den udenlandske militære flyaktivitet i området over land og ude over Østersøen mellem Stralsund og Rostock i Mecklenburg-Vorpommern i Nordtyskland. Dette stemmer helt overens med de pejlinger og retningsangivelser, som SUFOI har modtaget fra de mange observatører, og dette har placeret nogle af lysfænomenerne til en position omkring 30 km sydøst for Gedser.

Øvelsesaktiviteter?

Det var en spændende proces og meget tilfredsstillende at få denne sag opklaret, selv om det medførte en stor del arbejde og tog det meste af en måneds tid.

Det er ikke med baggrund i oplysningerne fra NAVIAIR muligt at sige, nøjagtigt hvilket lysfænomen der er observeret. Men det er tilstrækkeligt at kunne notere, at der sammenfaldende med nøjagtig tid og retning har været udenland-

Flyvelederne i kontroltårnet kunne registrere de udenlandske militærflys aktiviteter. (Foto: NAVIAIR)

ske militærfly i aktivitet. Og at det derfor er deres aktiviteter, der er observeret og videofilmet. Om disse fly så har haft udsendt såkaldte flares, faldskærmsblus el. lign. eller har anvendt skarpe projektører/landingslys i forbindelse med deres øvelsesaktivitet, er i denne forbindelse underordnet.

Endelig kan det jo også tænkes, at der har været tale om øvelse af bevogtningsopgaver m.v. i forbindelse med det senere ret så urolige G-8 topmøde ved Rostock. Der er

blot ingen tvivl om, at det er disse militære flyaktiviteter, der fra hele Lolland-Falster er observeret og videofilmet over Østersøen på det pågældende tidspunkt.

Vi er i SUFOI meget glade for den store hjælp og imødekommenhed fra de involverede myndigheder i arbejdet på at afklare, hvad der mystificerede de mange seriøse, lokale observatører. □

Blev amerikanske fly skudt ned af ufoer?

Stanton T. Friedman har for nyligt fremlagt flere meget drastiske ændringer til Roswell myten. Han påstår nu, at adskillige amerikanske luftfartøjer er gået tabt i luftkampe med flyvende tallerkener. På "4th Annual UFO Crash Retrieval Conference" afholdt den 10.-12. november 2006 fortalte Friedman, at han var ved at undersøge "mindst syv tilfælde, hvor ufoer havde angrebet jordiske fly". Han tilføjede, at han også "arbejdede på en påstand fra en pilot om, at ufoer nedskød op mod 20 af vores fly i Europa i begyndelsen af 1950'erne". [1]

AF CURTIS PEEBLES

Friedman fortalte ikke, hvilke flytyper det drejede sig om, deres serienumre, besætningsmedlemmernes navne eller specifikke detaljer om tabene. Han blev opfordret til at gøre det og svarede: "En kritiker ønskede underskrevne beedgede erklæringer og komplette havari-rapporter om de forulykkede fly, hvilket jeg selvfølgelig ikke har." [2]

Samtidig udvidede Friedman i høj grad også antallet af påståede bjærgede tallerkener. Det var nu ikke længere begrænset til en (eller to) tallerkener fra Roswell-nedstyrtningen, men nu, hævdede han, "vil jeg sige, at vi sandsynligvis har fået fat i et dusin nedstyrede tallerkener".

Som med andre beretninger om nedstyrede tallerkener mang-

ler der detaljer, påstandene er uholdbare, og der findes ingen beviser på dem. Hverken Friedman eller andre kommer med den mindste antydning af, hvad de mente, der var sket med disse fartøjer, hvis man virkelig havde fået fat i dem. [3]

Under en debat på *UFO Updates* (internet-forum) i begyndelsen af 2005 om en tallerken bjærg-

under Den kolde Krig skrev Friedman: "Hvorfor skulle vi få noget at vide om en forbindelse mellem Roswell og det, der skete i den omkringliggende verden?" Han fortsatte med: "Interne ændringer er ikke det samme som eksterne. Husk på, at du ikke kan fortælle dine venner det uden også at fortælle dine fjender om det. Uden adgang til dataene, kan man ikke få at vide, hvad det var, der styrtede ned." [4]

Friedmans argumenter udviser en manglende forståelse af, at hemmelige handlinger har almene konsekvenser. Det kunne man se af hans kommentarer i dokumentaren "Hangar 18: The UFO Warehouse" i slutningen af 2006. Med henvisning til opdagelsen af "ukendte flyvende fartøjer" sagde han: "Det er fuldstændigt ligegyldigt, om man taler om fly eller tallerkner." [5]

Det er ironisk, at Friedman trækker en analogi mellem erobrede fly og nedstyrtede tallerkener uden at se på, hvilke konsekvenser det får for Roswell-nedstyrtningen. Det er i høj grad ironisk, at han har ret både i antallet af havarerede amerikanske fly og i antallet af erobrede/bjærgede "ukendte flyvende fartøjer". Analogien og dens konsekvenser gik op for mig for næsten et årti siden, da jeg havde læst rapporten om "YF-110B".

Have Doughnut

Den sovjetiske jager MiG-21 var en meget alvorlig trussel mod de amerikanske piloter, som fløj over Nordvietnam i slutningen

af 1960'erne. Bl.a. fordi de amerikanske kamppiloter kun havde beskeden træning i luft-til-luft kampteknik. Mellem den 5. oktober 1966 og den 14. januar 1968 blev i alt 21 amerikanske fly skudt ned af nordvietnamesiske MiG-21'ere. Det var ti F-105D, fem F-4D, tre F-105F, en F-4C, en RF-101C og en EB-66C. [6] I slutningen af 1967 erkendte det amerikanske militær, at der skulle "andre boller på suppen". Det første trin var "kend din fjende". Til det skulle man bruge en MiG-21. Det blev hurtigt organiseret.

"Have Doughnut" var kodenavnet for undersøgelser af og flyvning med en MiG-21F-13 jager. Det var et projekt udført i et samarbejde mellem Foreign Technology Division (FTD) og Air Force Flight Test Center (AFFTC). Skønt FTD, med hovedkvarter på Wright Patterson AFB, var bedst kendt for Project Blue Book, var dets primære ansvarsområde indsamling af efterretninger om sovjetiske fly og missiler. AFFTC på Edwards AFB havde ansvaret for at teste fly for det amerikanske flyvevåben. "Have Doughnut" skulle også involvere piloter fra Fighter Weapons School på Nellis AFB og en af flådens testeskadre, VX-4, på Point Mugu.

"Have Doughnut" begyndte, da man sendte et 13 mand stort team af sted kl. 16.00 lokal tid den 13. januar 1968 med et C-141 A transportfly. Deres udstyr, som inkluderede en lastbil, to trailere, tre monteringsbukke, et stort lager af krydsfiner og tømmer, to radial og to stiksave, fem sæt me-

trisk værktøj, seks presenninger, 20 overalls, og ti par handsker, var alt sammen med i C141 A'eren. Teamet ankom til "bestemmel-sesstedet" kl. 13.40 lokal tid den 15. januar. Udstyret blev af sikkerhedshensyn først løst efter mørkets frembrud, og transporten derefter fløjet til opsætningsstedet.

Demonteringen af MiG-21'eren var planlagt til at tage syv dage, men tog dog kun fem. Det drejede sig om at fjerne det bagerste af skroget, vingerne, stabilisatorerne og efterbrænderen. Kl. 18.00 lokal tid den 20. januar blev flyets dele læsset på lastbiler og om bord i et C-133 A transportfly, som havde erstattet C-141 A'eren, da der var problemer med dens vedligeholdelse. C-133 A'eren forlod stedet kl. 02.00 den 21. januar.

Returrejsen tog næsten tre dage. C-133 A'eren ankom endelig til "testområdet" sent om aftenen den 23. januar, og man begyndte at samle MiG'en dagen efter. Alle dele blev pakket ud og undersøgt for eventuelle skader. Den var helt samlet den 7. februar 1968. Det var en kompliceret proces, da det ikke blot var at sætte MiG'en sammen igen, men også samtidig forsyne den med testinstrumenter, udføre en 50 timers fasegennemgang og en "subsystem undersøgelse". [7]

"Subsystem undersøgelsen" var det første trin i analysen af det erobrede fly. Det drejede sig om en detaljeret undersøgelse af MiG'en, fra det komplette system helt ned til de enkelte dele. For "Have Doughnut" blev dette udført af to forskellige teams fra Aeronautical System Division ved Wright Patterson AFB.

MiG-21'erens hydrauliske system viste sig fx at have et konventionelt design med et hovedsystem, et hjælpesystem og et nødelektromotorsystem. Flyet havde også et pneumatisk system med et hovedsystem og et nødsystem. Brandbeskyttelsessystemet var usædvanligt, da det brugte methylenbromid, som er særdeles giftigt og kræver et stort rørsystem.

MiG-21'erens radar og våbensigtesystemer var meget lig de vestlige systemer fra begyndelsen af 1950'erne. Det sovjetiske systems største fremskridt var en forøget radarrækkevidde opnået gennem et utraditionelt antenne-

Sovjetisk MiG-21 Fishbed i amerikansk tjeneste.
(Foto: USAF)

Nyt om Roswell myten

design og en missilaffyringscomputer. Radaren, SRD2MK, manglede kredsløb til at udelukke jamming. Det optiske sigte, ASP-5ND, var et konventionelt gyro-system, som var koblet på hovedcomputersystemet for luft-til-luft våben og raketter, og en hjælpefunktion for affyring af missiler, luft-til-jord artilleri og bombning. Missilcomputeren, VRD-2A, gav piloten signal, når han var inden for området for affyring af de infrarødstyrede Atoll missiler.

Opbygning, materiale og konstruktionsmetode brugt til MiG-21'eren blev også undersøgt. Der blev ikke opdaget nogen enestående teknikker, og den anvendte aluminiumslegering til MiG'en var sammenlignelig med 7075 og 2024 legeringerne, som blev brugt i amerikanske fly. Anvendelsen af store aluminiumspaneler ved konstruktionen af flyets næse var usædvanlig, ligesom de mange stålkomponenter i flyet. Der var ingen tegn på strukturelle svagheder eller metaltræthed.

Flyets aerodynamik og glatte overflade var marginal. Mange af nitternes hoveder på MiG'en stak frem fra flyskroget, og der var en generel bølgedannelse mellem skrogets plader. Der var også spalter og misforhold mellem sektioner på flyets overflade. Det var et tegn på sovjetisk designfilosofi, hvor man fokuserede på komponenternes funktion under operation, pålidelighed og vedligeholdelse. [8]

En ting, der fik meget opmærksomhed ved undersøgelserne, var mærkningen af flyets dele. Ud fra disse mærker kunne efterforskerne se, at flyets RIIF-300 jetmotor var produceret på Fabrik 26 i Ufa i det fjerde kvartal i 1963 i den 6. serie og havde motorproduktionsnummer 065. Mærkerne viste, at de fleste af MiG'ens andre komponenter var fremstillet i samme periode i 1963. [9]

MiG-21 havde også et "alias". Militærpiloterne noterede deres flyvninger i en flyvebog. Chefen for en flybesætning skal også skrive rapport om sit fly efter alle flyvninger og reparationer. I disse rapporter står flyets type og dets serienummer, og disse oplysninger var ikke klassificerede. For at skjule flyets virkelige identitet i rapporterne blev betegnelsen "YF-110B" brugt, når det drejede sig om MiG-21F-13. Flyet fik også et serienummer "68-0965".

(Foto: USAF)

Dette var et rigtigt serienummer i det amerikanske flyvevåben, men det havde tilhørt et Falcon AGM-4D luft-til-luft missil. Serienummeret var malet på halen, og U.S. kendingsmærker blev placeret på næsen. [10]

Den første flyvning med MiG-21'eren fandt sted den 8. februar 1968 med oberstløjtnant Joe B. Jordan ved styrepinden. Han var pilot hos Tactical Air Command projektet "Have Doughnut".

MiG-21-flyet var i luften i 30 minutter ledsaget af et Air Force F-4D. Dette fly skulle holde øje med MiG-21'ens flyvning og ydeevne. MiG-21'eren og dens ledsagefly steg op i 3 kilometers højde. Her testede man acceleration, efterbrænder og motorens reaktioner, manøvreduktighed, opførsel ved lave hastigheder, afprøvning af elektroniske og optiske sigtesystemer. Testene var en succes, og da de var udført, landede flyet. Der blev i de følgende to måneder i alt foretaget 29 flyvninger med MiG-21'eren for at teste dens styrke og stabilitet. [11]

"Have Doughnut"s primære mål var at teste amerikanske flys egenskaber i nærkamp med MiG-21'eren. MiG'eren skulle enten "angribe" det amerikanske fly, blive "angrebet" af det ameri-

kanske fly, eller træfningen skulle starte med, at ingen af flyene angreb. "Vinderen" i hver nærkamp blev udpeget som den pilot, der var i stand til komme i en position, hvor han kunne "skyde" det andet fly ned.

Mellem den 8. februar og den 30. marts 1968 foretog MiG-21'eren i alt 102 flyvninger. Af disse var 58 simulerede luftkampe, mens 29 var testflyvninger. Andre ti drejede sig om tests af flyets infrarødstyret. Der var også en flyvning, hvor piloten blev fortrolig med flyet, en test af MiG'ens 30 mm kanon, to flyvninger hvor man testede MiG'ens radar mod jammingudstyret i et B-52, et B-58 og et fotofly. [12]

Projektet var nu afsluttet. Demonteringen af MiG-21'eren begyndte kl. 12.00 lokal tid den 3. april og fortsatte de følgende tre dage. C-133B'eren ankom til "testområdet" kl. 12.00 søndag den 7. april 1968, og læsningen begyndte en time senere. MiG'eren og andet udstyr var om bord i fragtflyet kl. 16.00. Det 14 mand store team fik "sikkerhedsoplysninger" kl. 16.15. C-133 B'eren forlod testområdet kl. 12.00 den 8. april og ankom til bestemmelsesstedet om morgenen den 10. april. Som tidligere blev løsningen

af MiG'eren af sikkerhedshensyn udsat til efter solnedgang. Samlingen af MiG'eren blev besværliggjort af tekniske problemer, og så var vejret dårligt. Endelig den 24. april kunne MiG-21'eren igen bruges til flyvning i "værtslandet". [13]

"Throw a Nickel on the Grass..."

I slutningen af 1968 lå der tre færdige rapporter om "Have Doughnut". Den første var "Have Doughnut Volume I Technical" på 601 sider. Denne rapport indeholdt en sårbarhedsvurdering fra Flåden, en AFFTC ydelses- og stabilitetsvurdering, en Strategic Air Command evaluering af MiG-21'ens effektivitet over for elektroniske angreb, vurdering af radarstyr, fremdriftssystem, og hvad man opdagede under adskillelsen og samlingen af MiG'eren, en vurdering af instrumenter, modifikationer lavet på MiG'eren med henblik på testprogrammet, vedligeholdelsesarbejder udført på MiG'eren, flyets vægt, analyser af mærkningen samt flyets optiske-, akustiske- og infrarødinstrumenter.

"Have Doughnut Volume II Tactical" indeholder detaljer om de simulerede nærkampe mellem MiG-21'eren og forskellige amerikanske jagerfly. Den 310 sider lange rapport indeholder evalueringer fra Tactical Air Command, Flåden og Air Defense Command.

Det tredje bind, "Have Doughnut Special Distribution", er et 525 siders uddrag af bind I dog uden Strategic Air Commands evaluering, men med en længere beskrivelse af adskillelsen og sam-

lingen. De tre bind var klassificerede som "Secret".

De tre rapporter var meget detaljerede, men med i alt 1.436 sider var informationerne ikke ligefrem let fordøjelige. De var især vigtige for dem, der direkte havde behov for informationerne – piloterne og flybesætningerne, som var i kamp med MiG-21'erne over Nordvietnam. Det rådede man bod på med en træningsfilm med titlen "Throw a Nickel on the Grass", som blev vist for amerikanske jagerpiloter.

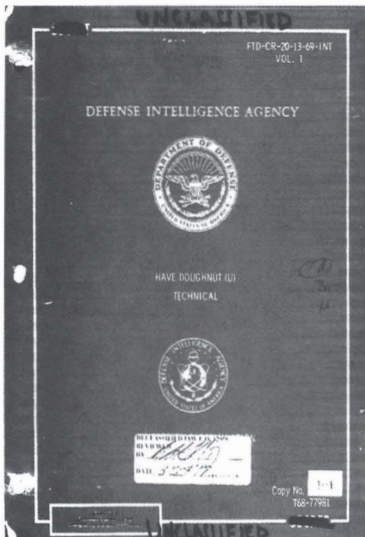
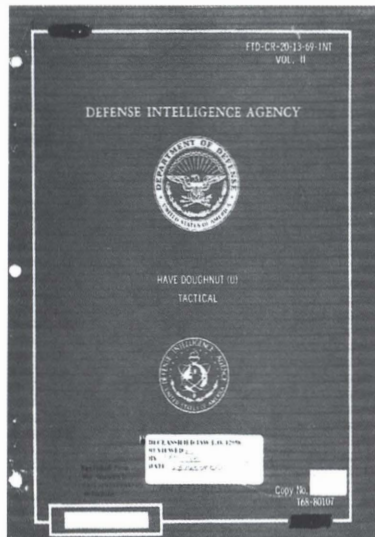
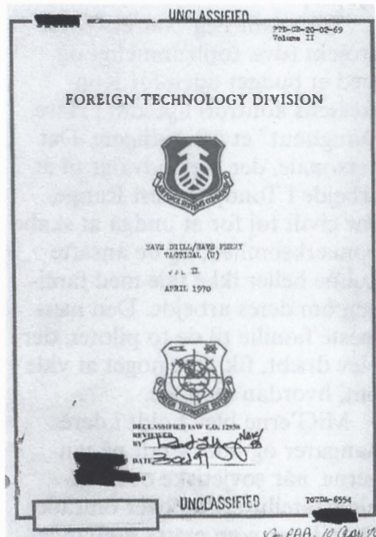
På trods af Friedmans gentagne påstande om, at "man ikke kan fortælle det til sine venner, uden ens fjender også hører det", gjorde filmen ingen forsøg på at skjule eksistensen af den opsnappede MiG-21. Speaken i filmen begyndte sådan: "Den ideelle måde at udvikle kampfærdighed mod et fjendtlig fly er selv at flyve det fjendtlige fly, før man skal i kamp med det. Det er selvfølgelig umuligt. Eller er det?" Der blev vist video og stillbilleder i filmen af MiG-21'eren med amerikanske kendingsmærker.

Da oberst Jordan og Flådens orlogskaptajn Thomas J. Cassidy Jr. fra VX-4 skulle fremlægge resultaterne af undersøgelsen af MiG-21'eren, begyndte de med en kort teknisk beskrivelse af MiG-21'eren. Derefter gik de over til dens sårbarhed, MiG-pilotens dårlige udsyn og andre fejl og mangler. Det 10 cm tykke, skudsikre cockpit gjorde det svært for MiG-piloten at få øje på fly, som nærmede sig forude. En F-4 kunne først ses, når den var 5 til 9 km borte, og røgspor op til 20 km. Der var intet udsyn bagud i en vinkel på 50 til 60 grader, mens

en metalflap for oven på katapultsædet blokerede for udsyn opad. Piloten kunne ikke se et andet fly til nogen af siderne, hvis det var 20 grader under horisonten. Dette store blinde område var en vigtigt taktisk mangel ved MiG-21'eren.

Filmene kom så i detaljer ind på forskellige amerikanske flys stærke og svage sider over for MiG-21'eren – ting man havde erfaret under de simulerede nærkampe. Disse fly var F-4, F-8, F-105, F-106, F-100, F-104, F-111 og Flådens A-4, A-6, og A-7 angrebsfly. MiG-21'eren var meget manøvreedygtig ved hastigheder under 900 km/t og kunne udmanøvrere amerikanske fly. MiG'ens lave acceleration var dens svage side. Den skulle bruge adskillige sekunder, før motoren var oppe på fulde omdrejninger. Her havde de amerikanske fly større effekt og kunne hurtigt og let accelerere fra MiG-21'eren i en lav højde.

Jordan og Cassidy sluttede af med at opsummere de taktikker, man skulle bruge mod MiG-21'eren. I stedet for at gå ind i en nærkamp ved en lav hastighed, hvor MiG-21'eren var overlegen rent manøvre-mæssigt, skulle de amerikanske piloter holde en hastighed på omkring Mach 0,95 og flyve ned i lav højde. Det ville være meget ugunstigt for MiG'eren, da den ville ryste voldsomt og ikke være i stand til at angribe det amerikanske fly. Ved at tvinge MiG'eren ind i en skarp drejning ville den være nødt til meget hurtigt at sætte farten ned. Det sovjetiske flys dårlige acceleration betød, at det kun langsomt kunne genvinde sin hurtige hastighed. Den amerikanske pilot

Nyt om Roswell myten

kunne så udnytte sit flys overlegne kraft til enten at angribe eller flyve fra MiG'eren. Et amerikansk fly kunne under et angreb på en MiG-21 også udnytte den store blinde vinkel til at komme i position og affyre et missil, før den fjendtlige pilot opdagede truslen. [14]

Ved at vise "Throw a Nickel on the Grass" til piloter, som snart skulle i nærkamp over Nordvietnam, risikerede man at afsløre "Have Doughnut". En pilot, som blev taget til fange, kunne bryde sammen under et forhør og fortælle om filmen. Men efterretninger er intet værd, hvis de ikke bliver brugt. Hvis de vigtige informationer om MiG'eren blev holdt tilbage, ville man lide et unødvendigt stort tab af fly og besætninger, og alt arbejdet ville have været formålsløst.

De mange mennesker, som vidste besked om MiG-21'eren ved at have deltaget i projektet, læst rapporterne eller set træningsfilmen, gjorde en læk til pressen uundgåelig. Det skete i udgaven af *Aviation Week & Space Technology* den 17. februar 1969. I bladet stod der:

"En sovjetisk MiG-21 jager blev i al hemmelighed bragt til USA sidste forår, hvor USAF piloter også foretog testflyvninger for på første hånd at lære flyet at kende og få kendskab til dets duellighed og design. Flyet, som deltog i simulerede nærkampe med amerikanske jagere, blev værdsat af de piloter, som fløj det. MiG-21'eren var især imponerende i højder på over 7,5 km. Vurderingen af flyet var en del af en større og detaljeret undersøgelse af, hvordan man kunne imødegå en trussel fra sovjetiske luftstyrker ved udviklingen af nye fly såsom F-15 jageren." [15]

Constant Peg

"Have Doughnut" fik vidtrækende konsekvenser både i den måde, hvorpå de nye amerikanske jagere blev udformet og i træningen af besætningerne. Flåden stablede et Top Gun program på benene. Flyvevåbens modstykke var Red Flag, et krigsspil i stor skala udført over området ved Nellis AFB. Begge programmer havde "angribende piloter", som fløj i F-5'ere for at simulere MiG-21'ere. Top Gun og Red Flag var almindeligt kendt i offentligheden. Det var "Constant Peg" ikke.

"Constant Peg" bestod af en hemmelig eskadrille på omkring 25 MiG-17'ere, MiG-21'ere, og MiG-23'ere dannet i 1977. MiG-21'erne brugte stadig betegnelsen YF-110B, mens MiG-23'erne blev kaldt "YF-113B" og "YF-113E". Den enhed, der fløj MiG'erne, havde betegnelsen 4477th Test and Evaluation Squadron (TES) og opererede fra en flybase på Tonopah Test Range i Nevada. Den første leder af 4477th TES var oberst Gaillard R. Peck. (Ordet "Peg" i kodenavnet var hans kone.) [16]

Piloter fra Flyvevåbenet og Flåden blev udvalgt til at flyve imod MiG'erne i "Constant Peg" grupperne i to uger. De startede med at foretage en flyvning, hvor de observerede MiG'erne og blev fortrolige med deres kendetegn. Peck huskede de unge piloters reaktion, når de første gang så en rigtig MiG: "De ville op på siden af den i deres formation, og man kunne næsten se deres øjne springe ud af deres hoveder. Det var meget spændende for dem."

Denne flyvning blev fulgt af simulerede mand-mod-mand nærkampe og to-og-to missioner. "Constant Peg" fungerede i en be-

mærkelsesværdig stor skala. Mellem 1977 og 1988 kæmpede i alt 6.800 piloter med MiG'ere. [17]

"Constant Peg" stillede store krav. Der var få tekniske data om MiG'erne til rådighed, og reserverede var, for at sige det mildt, meget svære at få fat i. Det resulterede i, at man måtte slække på sikkerheden. 4477th TES havde 100 uheld for hver 100.000 flyvetimer. Det normale antal uheld i Flyvevåbenet var 4 for hver 100.000 flyvetimer. [18]

Enheden stoppede med at flyve MiG-17'ere som følge af et uheld i 1981. Kaptajn Mark F. Postai nødlandede en MiG-17 i ørkenen pga. en fejl i motoren. Han overlevede uheldet, men døde ved nedstyrtning med en MiG-23 i 1983. Han var en af de to 4477th TES piloter, der blev dræbt under "Constant Peg". [19]

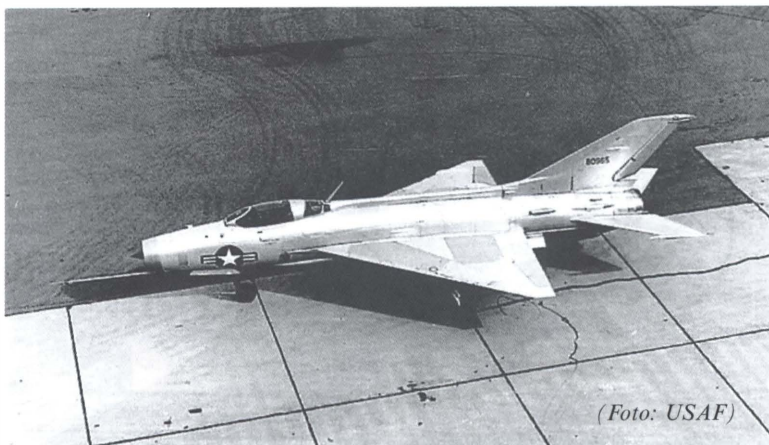
4477th TES piloterne kom ikke kun fra Flyvevåbenet, men også fra Flåden og Marineinfanteriet. De havde normalt en baggrund som Top Gun og Red Flag angrebspiloter eller var instruktører på våbenskolerne. Det hvervede personale var normalt erfarne underofficerer. 4477th TES piloterne skulle flyve helt op til tre missioner om dagen i MiG'erne. [20]

Den vurdering, som piloterne i "Constant Peg" gav MiG-21 og MiG-23, var meget forskellig. MiG-21'eren blev bedømt til at være en meget manøvreduktig og en ægte jager. MiG-23'eren blev på den anden side betegnet som et dårligt forsøg fra sovjetisk side på at opbygge en multifunktionel jagerbomber. MiG-23'eren var hurtig, men havde ringe stabilitet. Alle 4477th TES kaptajnerne betegnede den som et alt for farligt fly. [21]

"Constant Peg" var et "sort" projekt (dvs. tophemmeligt og med et budget uden for Kongressens kontrol) ligesom "Have Doughnut" et årti tidligere. Det personale, der blev udvalgt til at arbejde i Tonopah Test Range, bar civilt tøj for at undgå at skabe opmærksomhed, og de ansatte kunne heller ikke tale med familien om deres arbejde. Den nærmeste familie til de to piloter, der blev dræbt, fik ikke noget at vide om, hvordan de døde.

MiG'erne blev holdt i deres hangarer og ikke sendt på vin-gerne, når sovjetiske overvågningssatellitter fløj over området. De piloter, som måtte nødlande

En hemmelig eskadrille på omkring 25 MiG-17'ere, MiG-21'ere, og MiG-23'ere blev dannet i 1977, og enheden, der fløj MiG'erne, havde betegnelsen 4477th Test and Evaluation Squadron (TES). Den opererede fra en flybase på Tonopah Test Range i Nevada – nabo til navnkundige AREA-51.

(Foto: USAF)

på flybasen, måtte underskrive en tavshedserklæring og ikke fortælle noget om, hvad de havde set. [22]

Men som det gik med "Have Doughnut", blev "Constant Peg" ret hurtigt en offentlig hemmelighed. Den første store læk skete på samme tid, som projektet startede. *The Armed Forces Journal International* havde i september-udgaven 1977 artiklen "Sovjetiske jetfly i brug hos USAF – Den hemmelige MiG eskadrille". Artiklen oplyste, at MiG'erne blev brugt til træning af amerikanske piloter, og kom ind på at USA kunne have helt op til 20 MiG'ere af forskellig type. [23]

"Constant Peg"s omfang både med hensyn til antallet af piloter og antallet af MiG'ere gjorde det umuligt at holde det hemmeligt. Piloterne ville i fred og ro kunne tale om deres oplevelser i officersmessen. Der var mindst ét tilfælde, hvor en civil så en MiG-21 flyve nær Edwards AFB. "Constant Peg" blev lukket ned i 1988 på grund af omkostningerne og den kolde Krigs ophør. I begyndelsen af 1990'erne begyndte flere informationer at dukke op. Der blev offentliggjort billeder fra både "Have Doughnut" flyene og andre amerikanske MiG-21'ere. YF-110 og YF-113 betegnelserne blev alment kendte. Det samme skete for hovedtrækkene i projektet. Både MiG-21'ere og MiG-23'ere blev endeligt vist frem.

Kodenavnet "Constant Peg" var offentligt kendt, længe før det til sidst blev afklassificeret i november 2006. Til sidst blev al tvivl om, hvilke fly 4477th TES havde fløjet, fejlet væk af enhedens navn – "Red Eagles".

MiG historie kontra Roswell mytologi

Stanton Friedmans analogi, at der ikke var nogen forskel på erobrede fly og nedstyrtede tallerkener, har sin gyldighed på flere niveauer. Fra et snævert militært synspunkt er det at flyve et militært luftfartøj ind over amerikansk luftrum eller at angribe et amerikansk fly en krigshandling. Om luftfartøjerne kom fra Sovjet eller Mars var ligegyldigt. De var en trussel, som måtte analyseres og imødegås.

"Have Doughnut" og "Constant Peg" gav USA adgang til flyvedygtige MiG'ere. Men taktiske vurderinger kunne også udfø-

res uden et flyvedygtigt fjendtligt fly. "Project Feather Duster" blev udført mellem maj og oktober 1965 på Nellis AFB. Ligesom "Have Doughnut" mere end to år senere simulerede nærkampe, vurderede "Feather Duster", hvilken taktik de amerikanske fly skulle bruge mod de lettere og mere manøvrede MiG-fly, som de havde træfninger med over Nordvietnam. Da man ikke havde adgang til rigtige MiG'ere, blev F-86H-jagere brugt som stand-ins. Man brugte samme procedure i begge tilfælde – planlagte træninger så man kunne se, hvilke taktikker der virkede, og hvilke der ikke gjorde. F-86H'eren kunne ikke helt nøjagtigt simulere de noget bedre MiG'ere, men inden for disse begrænsninger gav de tests, som "Feather Duster" fik, de samme resultater som "Have Doughnut". "Feather Duster"s resultater blev som "Have Doughnut"s delt ud til amerikanske jagerpiloter. [24]

Analogien mellem nedstyrtede tallerkener og erobrede fly har stor betydning for Roswell mytologien. Hvis det amerikanske militær havde fundet en nedstyrtet tallerken, og/eller hvis deres fly havde angrebet fremmede rumskibe i nærkampe, så havde man fulgt samme fremgangsmåde som med MiG'erne. Resultaterne af disse analyser ville være kommet til manges kendskab, da utallige efterretningsorganisationer, militære enheder og piloter havde et "behov for at vide". Og på samme måde som med MiG-dataene, ville det være lækket til pressen og offentligheden.

Analogien mellem amerikanske MiG-operationer og Roswell viser også forskellen på historie og mytologi. "Have Doughnut" og "Feather Duster" rapportererne og andre dokumenter, fotos af MiG-21 og "Throw a Nickel on the Grass" træningsfilmen er nu afklassificerede. MiG'erne er udstillede, og deltagerne i "Constant Peg" har fortalt om deres oplevelser. Det er et historisk bevis af en sådan størrelse og art, at det er uden for enhver tvivl, at aktiviteterne virkelig har fundet sted.

Roswell mytologien tegner et helt andet billede. Det tilgængelige, historiske bevis mangler fuldstændig ved Roswell-sagen. Der er ingen tekniske rapporter om vragerer fra fremmede fartøjer eller i "dusinvis" af opsnappede tal-

lerkener. Der er intet modstykke til "Feather Duster" eller "Have Doughnut" rapportererne om en taktik, man kan bruge mod de flyvende tallerkener.

Faktisk afviser fortalene for Roswell-nedstyrtningen de historiske beviser. De ser bort fra, at der ikke findes oplysninger om en sygeplejerske med navnet "Naomi Selff", som Glenn Dennis påstod deltog i obduktionen af en alien fra Roswell og senere døde ved et flystyrt. Der var ingen sygeplejerske med det navn i Roswell eller hos det amerikanske militær. Ingen af de fem sygeplejersker på basen i juli 1947 omkom ved et flystyrt. Friedman sagde, at han "lokaliserede en, som havde været stationeret på basen, og som kunne huske sygeplejersken Naomi Self[f] og beskrev hende på samme måde som Glenn". [25]

Fortalene for den nedstyrtede tallerken ser også bort fra de historiske optegnelser, som angiver, at metalfoliet, balsatræet og gummifragmenterne fundet nær Roswell var fra en Project Mogul ballon. I stedet foretrækker de at tro på årtier gamle erindringer fra vidner, som så vrageresterne og hævder, at de var af fremmed oprindelse. I et mindeværdigt lyd-klip gjorde dr. Mark Rodeghier, Center for UFO Studies' videnskabelige leder, det klart på denne måde. Han sagde: "Mængden af materiale fra en Mogul ballon kunne på ingen måde dække et så stort område, som vidnerne beskriver, at vrageresterne fra Roswell gjorde. Det er nok for mig." [26]

"Have Doughnut", "Constant Peg" og andre MiG-operationer gjorde det klart, hvor alvorligt de amerikanske myndigheder mente, at truslen fra disse sovjetiske fly var, og hvor langt man ville gå for at imødegå denne trussel. Hvor alvorligt de amerikanske myndigheder mente truslen fra de flyvende tallerkener var, står også klart i den mangel på lignende forholdsregler, man kunne have udarbejdet for at imødegå truslen fra fremmede fartøjer. □

Referencer

1. Stanton T. Friedman, "The UFO 'Why?' Questions", 4th Annual UFO Crash Retrieval Conference, 10.-11. november 2006, Las Vegas, Nevada, side 2.
2. Stanton T. Friedman, "Zap-

Nyt om Roswell myten

ped Planes", *UFO Magazine* (maj 2006), side 26 og 27.

3. "Hangar 18: The UFO Warehouse", A&E Television Networks, 2006. Friedmans påstande om "dusinvis" af opdagede tal-lerkener varer 36 sekunder på dvd'en.

4. "Re; Magonia Supplement No. 54 Friedman", <http://www.virtual-lystrange.net/ufo/updates/2005/feb/ml2-015.shtml>, 12. februar 12, 2005.

5. "Hangar 18: The UFO Warehouse". Friedmans påstande begynder ved 19 minutter og 47 sekunder.

6. Rob Young, "U.S. Aircraft Lost To MiGs in Southeast Asia, 1965-1972", National Air Intelligence Center History Office.

7. Have Doughnut Special Distribution, side 13-1 til 13-6. "Bestemmelsesstedet" og "test-området" er formodentlig stadig klassificeret.

8. Have Doughnut Volume I Technical, FTD-CR-20-13-69 INT, Defense Intelligence Agency, 1. november 1968, side 1-16, 6-7 til 6-14.

9. *ibid*, side 11-1 til 11-8.

10. Betegnelsen "YF-110B" kan oversættes som præproduktion (Y), jager (F) nummer et hundrede og ti (110) anden model (B). Serienummeret "68-0965" betød, at det var fly eller missil

nr. 965 missil bygget til U.S. Air Force i finansåret 1968. Vedr. det sovjetiske fly "MiG-21F-13" betyder "MiG" Mikoyan (M) og (i) Gurevich (G) bureau. "21" var nummeret på flymodellen (MiG jagerne havde mærkelige numre: 15, 17, 19, 21, 23 osv.). "F" var ikke en bogstavserie, men stod for Forsazh (efterbrænder), mens "-13" var modelnummeret på eksportversionen.

11. Have Doughnut Volume II Tactical, FTD-CR-20-13-69INT, Defense Intelligence Agency, "Annex A, Tactical Mission Summaries", side 1-49 til 1-52.

12. *Ibid*, side 2-68 til 2-73.

13. *Ibid*, side 13-12 til 13-26.

14. "Throw a Nickel on the Grass", United States Air Force Report FR 1015 1968.

15. "Industrial Observer", *Aviation Week & Space Technology* (17. februar 1969), side 13.

16. "News and Events" Col. (Ret.) Gail Peck, National Museum of the USAF, hjemmeside.

17. James Hannah, "Air Force takes wraps off secret MiG program", *Akron Beacon Journal*, hjemmeside, udgivet 16. november 2006, og Stephan Wilkinson, "Briefing American MiGs", *Aviation History* (maj 2007), side 9.

18. Hannah, "Air Force takes wraps off secret MiG program", og Bruce Rolfsen, "Details of se-

cret MiG squadron unfold", *MilitaryCity.com*, 17. november 2006.

19. Timothy R. Gaffney, "Constant Peg: When U.S. pilots 'battled' MiGs", *Dayton Daily News*, 22. november 2006.

20. Rolfsen, "Details of secret MiG squadron unfold".

21. Gaffney, "Constant Peg: When U.S. pilots 'battled' MiGs".

22. Hannah, "Air Force takes wraps off secret MiG program".

23. F. Clifton Berry, Jr. og Benjamin F. Schemmer, "Soviet Jets in USAF Use - The Secret MiG Squadron", *Armed Forces Journal International* (september 1977), side 26, 27.

24. "Air Combat Tactics Evaluation - F100, F-104, F-105, F-4, F-5, A-1 E Versus MiG 15, 17, 19, 21 Type Aircraft (F-86H). Part I (U)" Tactical Air Command, Langley AFB VA. (juni 1966). [Project Feather Duster report].

25. "Interview med Stanton Friedman", <http://cubbrasil.net/staton.html>

26. Conspiracy? "Majestic Twelve: UFO Cover-Up" A&E Television Networks, 2004. Dr. Rodeghiers kommentar til vragesterne starter ved 36 minutter og 53 sekunder på dvd'en.

Kilde:

Magonia 95, maj 2007/ -for & kmh

Bliver vi manipuleret?

Patrick Huyghe og Dennis Stacy står bag bogforlaget Anomalist Books (www.anomalistbooks.com), som bl.a. udgiver bogserien *The Anomalist*. Bøgerne omhandler alt fra spøgelse til ufoer og uløste mysterier som ESP og alt anden inden for det paranormale. Den seneste udgave har titlen "The Universe Wants To Play: The Anomalist 12" og bringer artikler om så forskellige emner som Jack the Ripper, cryptozoologi og liv efter døden. En af artiklerne "Operation ESPionage" er skrevet af Nick Redfern og er en smagsprøve fra hans meget interessante bog "On The Trail Of The Saucer Spies - UFOs And Government Surveillance".

AF STUART MILLER

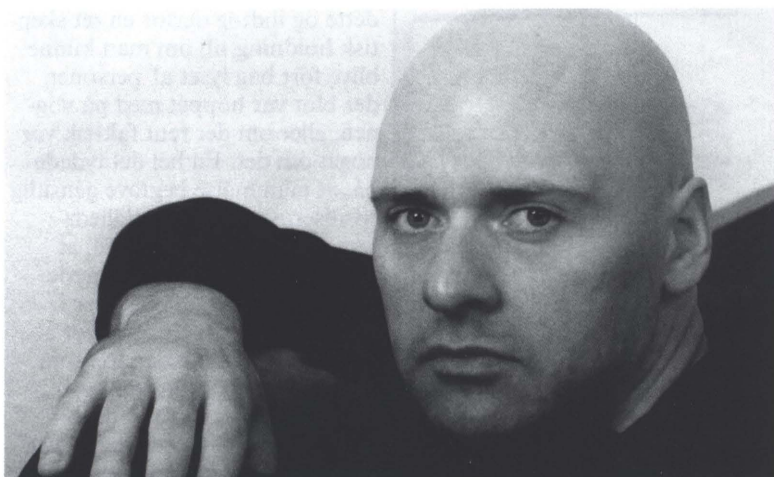
I forbindelse med udgivelsen af ovennævnte titler har Stuart Miller interviewet Nick Redfern. Vi bringer her væsentlige uddrag fra interviewet.

Nick Redfern:
Jeg har bidraget med artiklen

"Operation ESPionage". Der har tidligere været lignende artikler i bogen "Saucer Spies" om amerikanske kontaktpersoner - især George Adamski og George Van Tassel - og FBI's teori om, at begge personer bevidst eller ubevidst var en del af en kom-

munistisk sammensværgelse, som skulle overbevise folk om, at de fremmede var kommunister.

For eksempel ved vi, at Adamski under et foredrag blev spurgt, hvilken politisk overbevisning disse menneskelignende fremmede, han mødte i ørkenen,

Nick Redfern er forfatter til syv bøger og har hjemmesiden www.nickredfern.com.

at fastslå, om ESP kunne bruges som et værktøj i den psykologiske krigsførelse. Visse personer inden for FBI og de øvrige grene af efterretningstjenesterne kom til den konklusion, at det var muligt, at russerne havde udviklet en form for ESP, og at de havde hjernevasket – ikke med medicin, men med ESP – amerikanske borgere til at tro, at de havde mødt ikke-jordiske, menneskelignende fremmede, som var kommunister. En noget bizar form for hjernekontrol, eller et sælsomt sovjetisk komplot – men i stedet for at manipulere folk med falske rumskibe, blev informationerne sendt

havde. Adamski svarede, at han mente, at de var kommunister, og at russerne ville dominere verden, og at der derefter ville komme tusind år med fred på Jorden.

I 1954 skrev en person fra Yucca Valley i Californien til FBI og anbefalede FBI at undersøge, om Van Tassel virkelig arbejdede som sovjetisk spion. Selv om Van Tassels påstande var knapt så ekstreme som Adamskis, holdt han sig ikke fra at tale om økonomi, Bibelen og lignende, som var forholdsvis kontroversielle emner at tale om i offentligheden under Den kolde Krigs USA.

Så FBI så nærmere på begge personer. Jeg efterforskede i historien om Van Tassel og hans relationer til Adamski, FBI og overvågning. Gennem loven om offentlighed i forvaltningen fik jeg fat i deklassificeret materiale fra FBI kaldet "Extra Sensory Perception 1957 to 1960". Jeg er sikker på, at hvis man har læst de fleste af bøgerne om den amerikanske regerings engagement i de omtalte emner, ved man, at bøgerne tager udgangspunkt i de tidlige 1970'ere med personer som Harold Putoff og Russell Targ, da de arbejdede for de amerikanske efterretningstjenester, CIA, DIA og hæren. Læser man bøgerne om remote viewing, ved man også, at de fleste dokumenter stammer fra den periode.

Det nye arkivmateriale, som FBI har frigivet, viser, at FBI's interesse for ESP går helt tilbage til 1950'erne. Der blev holdt et møde i Pentagon i 1952, og i det deltog forskellige personer fra flere grene af den amerikanske efterretningstjeneste. Der blev afholdt en række forelæsninger for disse mennesker. Planen var

George W. Van Tassel (1910-1978) i studiet sammen med den kendte New York tv-vært Long John Nebel (th.).

George W. Van Tassel afholdt i 1953 den første "Giant Rock Interplanetary Spacecraft Convention", hvor kontaktpersoner mødtes for at fortælle deres historier og udbrede de kosmiske budskaber.

Interview

Kort efter at George Adamski havde udtalt, at rumbrodrene muligvis var kommunister, kom han i de amerikanske efterretnings-tjenesters søgelys.

SD 100-8382

Addressee:

Racine, Wisconsin

Wauwatosa, Wisconsin

Franksville, Wisconsin

ADAMSKI advised that he had corresponded with [redacted] starting approximately November 26, 1951, at which time [redacted] had written a letter to him stating that he had heard ADAMSKI's story concerning space ships and wanted to exchange information concerning them. [redacted] was formerly in the 371 5th Training Squadron, Lackland Air Force Base, San Antonio, Texas, and was discharged from military service in October, 1952. ADAMSKI stated that in November, 1952, [redacted] appeared at his Palomar Gardens Cafe and stated that he was [redacted] and moved in. ADAMSKI advised that [redacted] had formerly lectured on flying saucers at the Lackland Air Force Base and furnished the following description of [redacted] of whom he stated he would consider to be a loyal American citizen:

Age:	23 yrs.
Height:	5' 5"
Weight:	160 lbs.
Eyes:	Brown
Hair:	Black
Complexion:	Olive
Scars:	None
Speech:	Soft Spoken

ADAMSKI further advised that on November 20, 1952, on the California Desert, at a point ten and two-tenths miles from Desert Center on the road to Parker and Needles, Arizona, that he had made contact with a space craft and had talked to a space man. ADAMSKI stated that he, [redacted] and his wife MARY, had been out in the desert and that he and the persons with him had seen the craft come down to the earth. ADAMSKI stated that a small stairway in the bottom of the craft, which appeared to be a round disc, opened and a space man came down the steps. ADAMSKI stated he believed there were other space men in the ship because the ship appeared translucent and could see the

- 3 -

som tankebølger ind i de amerikanske borgeres hjerner.

Er der beviser på, hvordan de kom til den konklusion?

Nej. Jeg fandt ingen beviser. Jeg talte med en fyr, som havde kendskab til visse aspekter i historien, men der er ingen beviser på, hvordan de kom til den konklusion ud over den kendsgerning, at det synes at være tilfældet, fordi Adamski kom med disse prokommunistiske udtalelser. Jeg tror, at de gik ud fra det og spurgte sig selv, hvad det var, der fik personer som Adamski til at sige det, der gav folk den opfattelse, at de var kommunister. Det var den amerikanske befolkning, der gjorde FBI opmærksom på disse personer, så tjenesten begyndte at interessere sig for deres baggrund. Van Tassel fremsatte aldrig en prokommunistisk erklæring, og FBI's interesse blev kun vakt efter en anmeldelse fra offentligheden.

Men Adamski påstod, at russerne ville dominere verden osv. Derfor så FBI nærmere på ESP. En eller anden lagde to og to

sammen og spekulerede på, om Adamski havde modtaget informationer via ESP for at kunne sige disse ting. De overvejede også, om ESP kunne bruges til at påføre slagtilfælde, hjerteanfald eller depressioner.

Et dokument fra 1957 viser, at FBI var stærkt engageret i ESP-forskning. FBI støttede også ideen om at ansætte psykiske medier for at kunne smugkigge i folks tasker og bruge dem som spioner. Adskillige såkaldte medier kom i FBI's, CIA's og hærens efterretningstjenestes søgelys i midten til slutningen af 1950'erne. Alle blev genstand for omfattende undersøgelser, da flere af disse formodede psykiske medier blev indbudt til hemmelige møder i Washington, DC. Her skulle de vise de amerikanske efterretnings-tjenester, hvad de kunne. Der fremkom forskellige påstande om, hvordan personer med bind for øjnene kunne læse dokumenter i tasker osv., osv.

De amerikanske efterretnings-tjenester fik ikke meget ud af alt

dette og indtog derfor en ret skeptisk holdning til, om man kunne blive ført bag lyset af personer, der blot var hoppet med på vognen, eller om der rent faktisk var noget om det. En hel del tydede på, at man måtte begrave gensidig rivalisering og hemmeligheds-kræmmeri, da det så ud til, at militæret foretog klassificerede og hemmelige undersøgelser i ESP og ikke havde til hensigt at dele deres data med andre, som af den grund kun hørte rygter om, at CIA var meget interesseret, men da de blev spurgt, var de kun halvhjertede i deres svar. FBI erkendte, at ESP kunne være en stærkt værktøj, men blev modarbejdet af andre grene inden for efterretningstjenesten.

Dette fortsatte til begyndelsen af 1960'erne, hvor J. Edgar Hoover på baggrund af sine kontakter i hærens efterretningstjeneste og i de øvrige amerikanske efterretningstjenester kom til den konklusion, at det sandsynlig ikke var umagen værd at beskæftige sig med emnet. Men for at sige det rent ud, var andre grene af de amerikanske efterretningstjenester ikke enige, men ønskede ikke at dele deres informationer med andre.

Jeg tror, at det vigtigste aspekt i alt dette er, at dokumentet ikke alene definerer grænserne for, hvornår den amerikanske forskning i ESP ud fra et spionagemæssigt synspunkt begyndte, men også omtaler møder hos Pentagon om brugen af ESP så tidligt som i 1952 og endda kommer med henvisninger til Anden Verdenskrigs anekdoter om nazisternes interesse for ESP. Den del af historien er alment kendt.

Dokumentet består af 40-50 sider, og det viser, hvilke bizarre beretninger der stadig kan dukke op fra ufologiens barndom. Hvis der findes en sandhed i dette, hvad jeg personligt er overbevist om, at der gør – og jeg vil fortsætte med at efterforske det – tyder meget på, at de tidlige nøglepersoner inden for begrebet ufologi, eller endda begrebet selv, har en jordnær forklaring (selv om den kan være nok så mystisk), snarere end en fjerntliggende oprindelse.

Når du siger "begrebet ufologi", hvad tænker du så på?

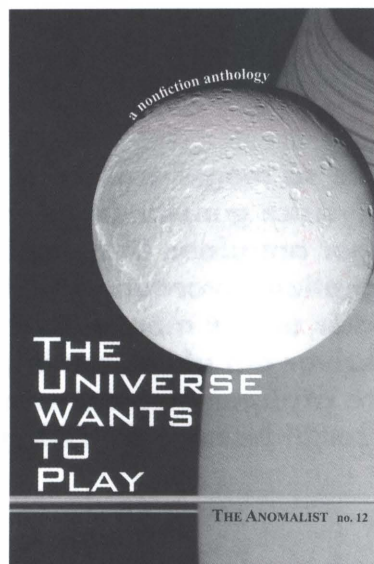
Som jeg tidligere har skrevet om Roswell (se bl.a. UFO-Nyt nr. 2/2006, side 22), som kan have en jordnær forklaring, var kontakt-

personerne ikke enestående i den henseende, at de havde kontakt med aliens. Men derfor var de ikke nødvendigvis bevidste bedrager. De kan have været ubevidste, helt uskyldige deltagere i et komplot, som faktisk ikke havde noget med aliens at gøre, men var en form for bizar, psykologisk krigsoperation, i hvilken ufo-emnet blev manipuleret af efterretningstjenesterne.

Det passer ind i de temaer, som jeg længe har efterforsket, og som handler om manipulation, overvågning, og misbrug af ufo-begrebet for at skjule andre ting eller for at udnytte det til andre formål.

Det ser ud, som om du antyder, at selve ufologien var plantet eller fremelsket af efterretningstjenesterne.

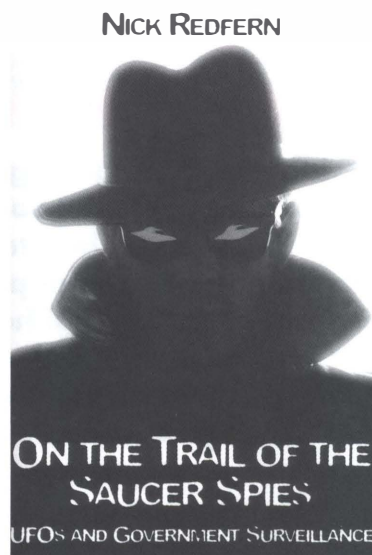
Jeg tror ikke, at de opfandt begrebet, men jeg tror, at de af forskellige grunde manipulerer med vores overbevisning. For eksempel bortførelser: Man kan trække paralleller mellem vore dages bortførelsesberetninger og folketroen for 500 år siden. Der er klassiske paralleller; det er der ingen tvivl om. Folk som Jacques Vallee bragte det på bane for årtier siden. Bare tanken om, at der kan være en sammenhæng, får hårene til at rejse sig på de mest hardcore reaktionære rumskibstilhængere,

men ser man på de tidlige rapporter, er der tydelige ligheder.

Når man imidlertid ser på vore dages bortførelser, vil det være meget, meget let for efterretnings-tjenesterne at manipulere for at afprøve nye teknologier af en eller anden slags.

Et klassisk eksempel er kvægmishandlingerne. Opfandt efterretnings-tjenesterne kvægmishandlingerne? Nej, men jeg tror, at da det begyndte at gå op for dem, at der var tale om en form for hemmelige undersøgelser af den måde, hvorpå bakteriologisk

krigsførelse kan bruges blandt kvæghjorde, og at fænomenet blev sat i forbindelse med ufoer, fandt efterretningstjenesterne ud af, at undersøgelserne kunne skjules på den måde. De begyndte at sprede beretninger om, at aliens foretog kvægmishandlingerne. Så igen, det handler ikke om en opfindelse af begrebet, men om manipulation med det. Endda en meget grov manipulation.

Kilde:

UFO Review, issue 171 -for & kmh

Ufoerne og Den kolde Krig

Tysk dokumentarprogram fra 2005

Mange ufoer gennem årene har i virkeligheden været militærfly udviklet i al hemmelighed. I dokumentarfilmen "Ufoerne og Den kolde Krig" udforskes sammenhængen mellem observationer af ufoer i USA og Sovjetunionen, hvordan de to supermagter spillede på rædslen for at blive domineret af den anden, og hvordan en irrationel frygt fyldte landene i Den kolde Krigs allerede eksplorative klima.

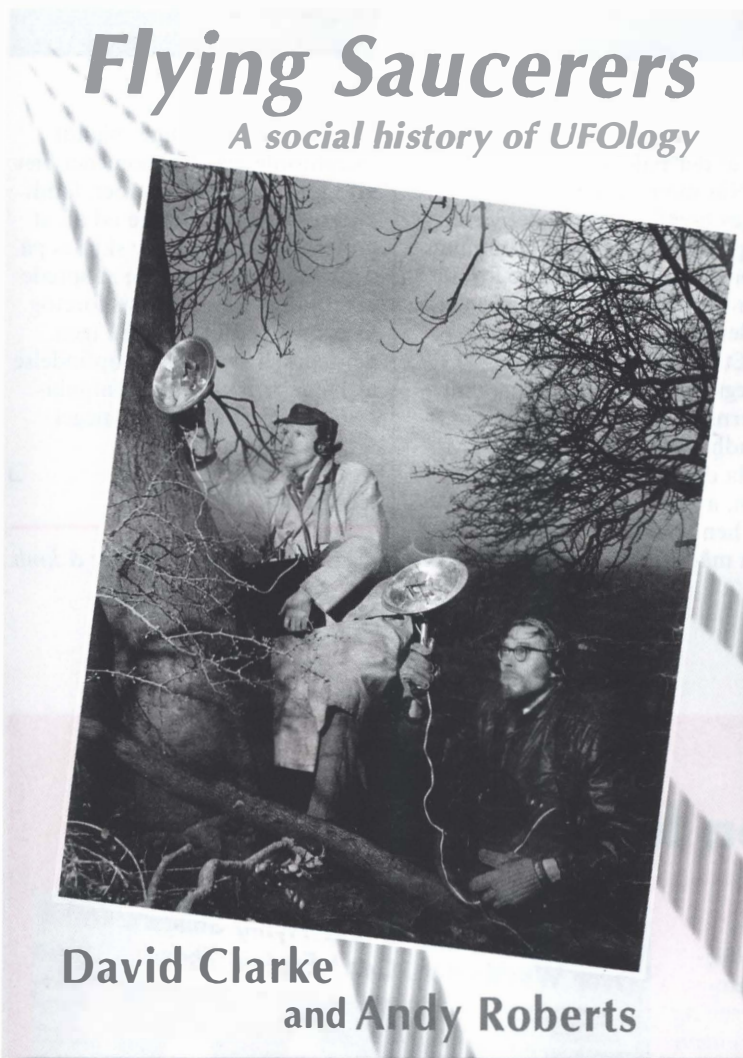
Ufoerne og den kolde krig, VIASAT History, fredag den 31. august kl. 18.00.

Skaber ufologerne selv ufo-fænomenet?

Ufologi handler egentlig ikke så meget om ufoer. Der er ikke indfanget nogen ufoer (forstået som fysiske genstande), der kan underkastes et nøjere eftersyn, kun beretninger om ufoer. Dette er i sig selv interessant nok, men handler mere om perception (hvordan vi omfatter vores omverden) end om ufoer. Ufologi handler om de mennesker, som ser ufoer, undersøger ufo-beretninger eller skriver om ufo-beretningerne. Ufologien skabes i samspillet mellem disse tre grupper – og det er netop det, som den nye bog *"Flying Saucers – A social history of UFOlogy"* handler om.

"Flying Saucers – A social history of UFOlogy" er skrevet af David Clarke og Andy Roberts og udgivet den 7. april 2007 af Alternative Albion (www.hoap.co.uk). Bogen er på 231 sider, rigt illustreret og koster £ 14,95.

AF KIM MØLLER
HANSEN

"Flying Saucers – A social history of UFOlogy" sætter fokus på ufologiens udvikling i Storbritannien fra 1947, til ufo-interessen kulminerede 30 år senere, da *"Nærkontakt af Tredje Grad"* havde premiere verden over. Mange ufo-bøger ser ufologiens udvikling ud fra en amerikansk synsvinkel. Derfor er det forfriskende og ganske inte-

ressant, at de garvede skribenter David Clarke og Andy Robert behandler emnet fra et britisk ståsted og ser på, hvordan troen på frelsende rumfolk er opstået, har udviklet sig og har påvirket det britiske samfund – ligesom samfundsudviklingen og begivenheder ude i den store verden med krige, politiske spændinger og religiøse strømninger relateres

til ufologiens udvikling i Storbritannien.

Forfatterne sætter fokus på mange spændende personer, hændelser og udviklingstendenser: Storbritanniens første ufo-klubber (bl.a. British Flying Saucer Bureau), bøger/tidskrifter; Desmond Leslie (George Adamskis dygtige medforfatter til *"Flyings Saucers Have Landed"*), Air Chief Marshal Lord Hugh Dowding, Lord Mountbatten of Burma, Sir Peter Horsley, Prince Philip, Sir Patrick Moore (den formodede gerningsmand bag Cedric Allingham svindelnummeret), George King (lederen af Aetherius Society – en af verdens ældste ufo-religioner), New Age-bevægelsens udspring i ufologien, Arthur Shuttlewood og hele cirkuset omkring masseobservationerne i Warminster i Wiltshire-området, Brinsley le Poer Trench, Gordon Greighton (redaktør af *Flying Saucer Review*, FSR, 1982-2003), Ufo-høringen i House of Lords i 1979 – og meget, meget mere.

Forfatterne er skeptiske over for alle former for overnaturlige fænomener og mener ikke, at der findes én eneste ufo-observation, der tyder på ikke-jordisk liv. Til gengæld er de sikre på, at troen på ufoer kan være stærk og påvirke mennesker kraftigt og helt ændre deres liv. Troen kan være intens og gribe alle samfundslag. Det er denne stærke tro, David Clarke og Andy Roberts har forsøgt at indkredse i *"Flying Saucers – A social history of UFOlogy"* og beskrive loyalt og uden løftede pegefingre.

Når man har læst denne anbefalelsesværdige bog, kan man ikke lade være med at tænke på, i hvor høj grad ufologerne selv er med til at skabe ufo-fænomenet! □

David Clarke har skrevet i alt syv bøger, er ph.d. i folkloristik og underviser i dag på Sheffield Hallam University i journalistik. Han holder også forelæsninger på The National Centre for English Cultural Tradition om bl.a. overtro og vandrehistorier. Han har i tidens løb haft flere hjemmesider, bl.a. www.flyingsaucery.com, og er i øjeblikket ved at opbygge hjemmesiden www.drclavid-clarke.co.uk.

(Foto: Clas Svahn)

Andy Roberts (th.) sammen med Jenny Randles og Paul Fuller på et møde i Sheffield i november 2000. Roberts er professionel skribent og har skrevet otte bøger om ufoer og folkløse og har leveret bidrag til mange aviser og tidsskrifter, herunder "The Guardian" og "Fortean Times".

(Foto: Clas Svahn)

Troen på ufoer er almindelig

Troen på ufoer og det overnaturlige er blevet hverdagskost. En rundspørge i Storbritannien i 1998 (offentliggjort i *Daily Mail* den 2. februar 1998) viste, at halvdelen af befolkningen i Storbritannien tror på, at der eksisterer liv på andre planeter, og en tredjedel tror, at "ikke-jordiske væsner allerede har besøgt Jorden". I en tid, hvor ufologerne bliver færre og færre, er troen på fænomenet usvækket. Samme undersøgelse viste i øvrigt også, at 38% af befolkningen tror på telepati, ESP og spøgelseser, og mange har selv oplevet de pågældende fænomener.

Offentlighedens interesse for ufoer har altid vekslet – på samme måde som troen på overnaturlige fænomener – i takt med sociale, økonomiske og re-

ligiøse forandringer. Fx voksede interessen for spiritisme voldsomt omkring de to verdenskrige som et resultat af krigens ufatteligt mange meningsløse dødsfald. I øjeblikket er interessen for engle og spøgelsesjagter på mode – og dyrkes kraftigt i en lind strøm af tv-programmer og nye blade.

Ufologien er en gammel, sejlvet interesse, som altid har tiltrukket mange, der søger svar på et gådefuldt fænomen. Når de indsamlede data ikke giver de ønskede svar, herunder bevis på, at Jorden får besøg fra det ydre rum, dæmoner eller væsner fra andre dimensioner, mister mange interessen for ufoerne og søger mod andre emner, som fx New Age-verdenen er så flittig en leverandør af. Ufoernes histo-

rie startede med ukomplicerede observationer af objekter på efterkrigstidens himmel og har i dag udviklet sig til at være et komplekst fænomen bestående af mange aspekter fra korncirkler til sammensværgelser og uhyggelige bortførelser.

Hver generation finder sin egen enestående måde at udtrykke overtro på, og troen på flyvende tallerkener og væsner er helt klart et produkt af vor tid, ligesom troen på hekse var et barn af middelalderen. I det 20. århundrede var ufologien blot et enkelt udtryk for menneskehedens lange og ensomme søgen efter svar på spørgsmålet: Er vi alene? □

(Kilde: "Flying Saucers – A social history of UFOlogy")

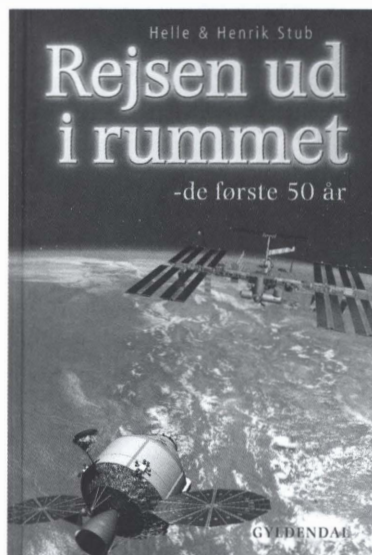
Rejsen ud i rummet - de første 50 år

500 koncentrerede sider om rumforskning – og så på dansk! Bedre kan man vel ikke få det? Især ikke, hvis man er vaskeægte rum-entusiast. Det er de kendte danske rumfartsskribenter Helle og Henrik Stub, der i anledning af jubilæet her i 2007 fortæller historien om rumalderens første 50 år.

AF OLE
HENNINGSEN

Helle og Henrik Stub er begge undervisere i astronomi, fysik og matematik på gymnasieplan og faste skribenter i *Illustreret Videnskab*. Og i parentes bemærket var Henrik Stub desuden for 40 år siden en af de faste leverandører af seriøst rumfartsstof til *UFO-Nyt*.

Forfatterne ville måske naturligt nok i sådan en bog tage udgangspunkt i raketopsendelsen i oktober 1957, hvor russerne med den opsigtsvækkende opsendelse af Sputnik 1 for alvor starter rumalderen. Men, nej, forfatterne beretter først om denne berømte satellitopsendelse i deres kapitel 5. Bogens første kapitler beretter på detaljeret og fortrinlig vis om de historiske udgangspunkter og forudsætninger samt om pionererne på raketområdet. Og så går det ellers løs med en form for kronologisk gennemgang af de mange rum- eller raketrelaterede projekter, der lykkedes eller faldt til jorden. Men det er ikke nok for forfatterne og ville måske heller ikke være det for læseren. Bogen er derfor overalt spækket med en masse afstikkere og indskudte bemærkninger – der af og til fylder flere sider med tekst og illustrationer – til mange og absolut relevante hjørner og perspektiver

Helle & Henrik Stub: *Rejsen ud i rummet - de første 50 år*, 496 sider, 299 kr., Gyldendal 2007

i rumfartens historie i de forløbne 50 år.

I bogen beskæftiger Helle og Henrik Stub sig både med den kolde krigs landvindinger i rummet og den videnskabelige udforskning af planeter, stjerner og

asteroider med rumsonderne og kommer gennem beskrivelsen af anvendelse af satellitter til alskens militære og civile formål – alt det, der er med til at påvirke vor dagligdag – frem til et bud på rumfartens fremtid. Selv den spirende rumturisme bliver ikke forbigået.

Forfatterne har også nået at få plads til en detaljeret beretning om den første skandinaviske rummet, den svenske ESA-astronaut Christer Fuglesang, og hans arbejde ved Den internationale Rumstation i december 2006.

Når man har været gennem bogen, sidder man tilbage med en fornemmelse af, at man har læst det meste før. Javist, ja, men det siger måske mest noget om ens egen alder. For hvis man er over de 60 år, så har man haft muligheden for selv løbende at læse og høre om alle disse fantastiske bedrifter i rummet – men ikke mindst på Jorden blandt de mange involverede rumforskere og andre dygtige og energiske ildsjæle, der har gjort dette moderne eventyr muligt. Dog er det alligevel lykkedes forfatterne at komme ind på mange ekstra og interessante aspekter om rummet og dets foreløbige udforskning.

Er du blank på rumfartsområdet – eller vil du gerne opdateres, så er her muligheden for at samle op på de første 50 år.

Er du blevet over de 60: Her har du et interessant gensyn med din egen fortid, hvad rumforskningens første 50 år angår.

Er du ikke fyldt 60 år endnu: Så kan du her på "kun" 500 sider stifte bekendtskab med Stub'ernes univers og en detaljeret og spændende gennemgang af rumalderens foreløbige historie.

De næste 50 år må du selv følge med i.

God rejse med en flot og inspirerende bog!

Rumfartseksperterne Helle og Henrik Stub ved astronautbesøg i april 2007 i Tycho Brahe Planetarium i København.
(Foto: Ole Henningsen)

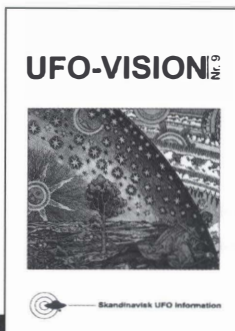
UFO-Vision 9

UFO-Vision er SUFOI's specialtidsskrift med dybdeborende artikler og boganmeldelser.

I 9. udgave kan du bl.a. læse om:

- *Når panikken tager magten*
- den spændende indledning til bogen Panic Attacks om medie-skabte bedrag
- *Et anderledes værk som ufoer*
- en anmeldelse af storværket UFOs – A Century of Sightings
- *Sandheden er ilde hørt*
- anmeldelse af Abducted – How People Come to Believe They Were Kidnapped By Aliens
- *Sandheden er derude*
- om bogen Shockingly Close To The Truth!
- *Rar gammel svindler eller en forvirret bøsse med visioner?*
- anmeldelse af Looking for Orthon

UFO-Vision 9 er på 60 sider i A5-format og velillustreret.
Pris kun **kr. 59,00**

Bestillingskupon

Alle materialer bestilles ved at udfylde denne kupon (eller en kopi af den). Sæt kryds ved de ønskede materialer. Send kuponen til: **SUFOI, Postboks 95, 6200 Åbenrå.**

Ved bestillinger på kr. 250,00 og derover fremsendes faktura. Porto/ekspeditionsgebyr er på kr. 30,00 – uanset hvor meget du bestiller.

Navn: _____

Adresse: _____

Send venligst de afkrydsede materialer:

DANSKE BØGER

- ☐ Universet - dødt eller levende? kr. 249,00
- ☐ Mysterier i fortiden (+ dvd), kr. 198,00
- ☐ Mysterier fra det overnaturlige (+ dvd), kr. 239,00
- ☐ Det mystiske Danmark, kr. 269,00
- ☐ Hemmelige selskaber, kr. 89,00
- ☐ Konspirationsteorier, kr. 69,95
- ☐ Flere konspirationsteorier, kr. 69,95
- ☐ Endnu flere konspirationsteorier, kr. 89,95
- ☐ Frankenstein A/S, kr. 89,95
- ☐ SUFOIs Historie 1975-2000 (bog+cd), kr. 580,00. (for abonnenter kr. 380,00)

ENGELSKE BØGER

- ☐ The AREA 51 & S-4 Handbook, kr. 259,00
- ☐ Bad Astronomy, kr. 159,00
- ☐ Firestorm, kr. 489,00

- ☐ Life Beyond Planet Earth, kr. 328,00
- ☐ Looking for Orthon, kr. 228,00
- ☐ On this day in UFO history, kr. 175,00
- ☐ Swamp Gas Times, kr. 255,00
- ☐ UFOs and alien contact, kr. 270,00
- ☐ UFOs and The National Security State, kr. 349,00

LYDBÅND

- ☐ Kenneth Arnold fortæller (1947), kr. 20,00

NYHEDER

- ☐ UFO-Vision 9 (2007), kr. 59,00
- ☐ UFOs - A Century of Sightings, kr. 329,00

JUBILÆUMSKONFERENCE 2007

- ☐ Hermed bestilles _____ billetter á kr. 120,00

Til det samlede beløb lægges kr. 30,00 i porto/ekspedition

Stefan Roslund
Nybykroen 17 bv
S-163 70 Spånga

Når man husker forkert

En undersøgelse foretaget af University of Virginia viser, at ældre, voksne mennesker ikke blot er mere tilbøjelige end yngre til at lave fejl, når de skal huske detaljer, de har også større tillid til deres erindring end yngre mennesker, selv når den er forkert. Denne opdagelse kan få betydning for værdien af ældre menneskers øjenvidneudsagn i fx retssager.

Undersøgelsen "Når man husker forkert – hvorfor ældre voksne er upålidelige øjenvidner" (I misremember it well: Why older adults are unreliable eyewitnesses") er offentliggjort i *Psychonomic Bulletin & Review*.

"Der er betydningsfulde, praktiske følger af denne undersøgelse, idet overbevisende, men fejlagtige øjenvidneudsagn kan være den væsentligste årsag til uretfærdige domfældelser i USA," siger Chad Dodson, som er undersøgelsens forskningsleder og assisterende professor i psykologi ved University of Virginia. "Da ældre voksne i fremtiden vil udgøre en stadig større del af befolkningen i USA, kan vi forvente et stadigt voksende antal fejlagtige domme baseret på øjenvidneudsagn fra meget sikre øjenvidner, der husker forkert."

Dodson og den studerende Lacy Krueger undersøgte tilfælde med "bevidstheds-fejl", hvor personer troede, at en bestemt hændelse havde fundet sted, men i virkeligheden var hændelsen blot antydnet over for dem og havde altså ikke fundet sted.

De fandt gennem en serie forsøg ud af, at når yngre og ældre voksne blev sammenlignet ifm. oplevede hændelser, havde begge grupper et sammenligneligt antal af fejl, hvor de påstod at have set ting i en videofilm, som var blevet antydnet i et efterfølgende spørgeskema. Ældre voksne var imidlertid "alarmerende" tilbøjelige til at fastholde disse fejlopfattelser. Yngre mennesker var mere tilbøjelige til at indrømme fejlene, når de var usikre på nøjagtigheden af deres svar.

Tidligere undersøgelser udført af andre forskere har også vist, at ældre voksne har større tilbøjelighed til at "huske" hændelser, som ikke har fundet sted, og at misfortolke hændelser som faktisk er sket. Undersøgelsen antyder desuden, at dette sker, fordi ældre voksne er mere tilbøjelige til at sætte hændelsernes detaljer forkert sammen, hvilket resulterer i en høj grad af tillid til, at de husker disse detaljer meget tydeligt.

Deltagerne i undersøgelsen så et fem minutter langt videoklip med et indbrudstyveri og en politijagt. De blev derefter bedt om at svare på 24 ja/nej spørgsmål om, hvad de havde set på videoen. Otte af spørgs-

målene refererede til detaljer, som ikke var med på videoen, fx antydningen af at der blev brugt et skydevåben, selv om der intet skydevåben var på videoen.

Forud for hukommelsestesten fik deltagerne at vide, at nogle af testspørgsmålene ville handle om detaljer, som ikke var på videoen. De blev bedt om at gøre en anmærkning ved hvert testspørgsmål, om hvorvidt det alene skete på videoen, kun i spørgeskemaet eller ingen af delene. De blev også bedt om at bedømme den sandsynlige nøjagtighed i deres svar – om de i bund og grund gættede eller var sikre. Det var her, at selvtillidsniveauet – selv ved fejlopfattelser – var meget højere blandt ældre end blandt yngre voksne.

"Denne opdagelse tyder på, at dette ikke er et simpelt tilfælde af dårligere hukommelse blandt ældre voksne, men at der kan være en eller anden mekanisme, der fører til det høje niveau af selvtillid," siger Dodson. "Vi mener, at den store selvtillid kommer fra de detaljer, som de tror, de husker. Fordi detaljerne synes så tydelige, er de meget sikre på, at deres erindring er korrekt, selv når erindringen er blevet antydnet for dem, snarere end virkelig. Dette adfærdsmønster er især bekymrende, når det har indflydelse på øjenvidneberetningers troværdighed i en retssag."

Gruppen af ældre voksne i undersøgelsen var mellem 60 og 80 år gamle, mens de yngste var universitetsstuderende. Der var tre grupper i undersøgelsen: de ældre voksne (som udfyldte spørgeskemaet umiddelbart efter, de havde set videoen), en yngre gruppe (som også tog spørgeskemaet umiddelbart efter at have set videoen) og en gruppe yngre deltagere (som udfyldte spørgeskemaet to dage efter, de havde set videoen, så man kunne se forskellene i erindringen hos de ældre og yngre voksne).

Kilde:

University of Virginia, <http://www.physorg.com/news91291760.html> -/for & kmh